ROZSUDEK SOUDU (šestého senátu)

9. září 2009 *

Ve věci T-437/05,

Brink's Security Luxembourg SA, se sídlem v Lucemburku (Lucembursko), zastoupená C. Pointem a G. Dauphinem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Komisi Evropských společenství, zastoupené E. Manhaevem, M. Šimerdovou a K. Mojzesowicz, jako zmocněnci, ve spolupráci s J. Stuyckem, advokátem,

žalované,

* Jednací jazyk: francouzština.

podporované

G4S Security Services SA, dříve Group 4 Falck – Société de surveillance et de sécurité SA, se sídlem v Lucemburku, zastoupenou M. Molitorem, P. Lopes Da Silvou, N. Camboniem a N. Bogelmannem, advokáty,

vedlejší účastnicí,

jejímž předmětem je jednak návrh na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 30. listopadu 2005, kterým byla zamítnuta nabídka podaná žalobkyní v zadávacím řízení 16/2005/OIL (bezpečnost a ostraha budov), rozhodnutí Komise ze dne 30. listopadu 2005 o přidělení zakázky jinému uchazeči, údajného konkludentního rozhodnutí Komise odmítajícího zrušit její obě výše uvedená rozhodnutí, jakož i dvou dopisů Komise ze dne 7. a 14. prosince 2005, kterými odpovídala na žádosti žalobkyně o informace, a dále návrh na náhradu škody směřující k získání náhrady újmy, kterou žalobkyně údajně utrpěla,

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (šestý senát),

ve složení A. W. H. Meij, předseda, V. Vadapalas a L. Truchot (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: K. Pocheć, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 20. listopadu 2008,

vydává tento

Rozsudek

Právní rámec

A – *Právní úprava použitelná na veřejné zakázky Evropských společenství*

1 Článek 100 odst. 2 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 248, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 74, dále jen „finanční nařízení"), stanoví následující:

„Zadavatel sdělí každému zájemci nebo uchazeči, jehož přihláška nebo nabídka byla odmítnuta, důvody odmítnutí a každému uchazeči, který učinil nabídku, jež je v souladu s požadavky, a který o to písemně požádá, vlastnosti a přednosti přijaté nabídky i jméno uchazeče, kterému byla zakázka přidělena.

Od zveřejnění některých informací však může být upuštěno, pokud by to bylo překážkou uplatnění zákona, bylo v rozporu s veřejným zájmem nebo by to poškozovalo oprávněné obchodní zájmy veřejných nebo soukromých podniků nebo by to mohlo mezi nimi narušit korektní hospodářskou soutěž."

2 Článek 149 odst. 1 nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002 ze dne 23. prosince 2002 o prováděcích pravidlech k nařízení č. 1605/2002 (Úř. věst. L 357, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 145), ve znění nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002 ze dne 20. července 2005 (Úř. věst. L 201, s. 3, dále jen „prováděcí pravidla“), stanoví:

„Zadavatelé sdělí zájemcům a uchazečům co nejdříve rozhodnutí o jejich nabídce, nebo rámcové smlouvě, nebo přijetí do dynamického nákupního systému, včetně důvodů pro každé rozhodnutí nezadat zakázku nebo rámcovou smlouvu nebo zavést dynamický nákupní systém, pro které byla vyhlášena soutěž, nebo znovu zahájit řízení.“

3 Článek 149 odst. 3 prováděcích pravidel stanoví:

„U zakázek zadávaných orgány Společenství na vlastní účet podle článku 105 finančního nařízení zadavatelé oznamují co nejdříve po rozhodnutí o zadání zakázky a nejpozději následující týden každému vyloučenému uchazeči nebo zájemci současně a jednotlivě dopisem a faxem nebo e-mailem, že jejich nabídka nebo přihláška nebyla vybrána a v každém jednotlivém případě udají důvody odmítnutí nabídky nebo přihlášky.

Zadavatel oznámí současně s oznámeními o odmítnutí, která jsou vyloučeným zájemcům nebo uchazečům zasílána, vybranému zájemci či uchazeči rozhodnutí o zadání zakázky a uvede, že oznámené rozhodnutí daného zadavatele nijak nezavazuje.

Na základě písemné žádosti mohou vyloučení uchazeči nebo zájemci dopisem, faxem nebo e-mailem obdržet doplňující informace o důvodech odmítnutí a všichni uchazeči, kteří předložili vyhovující nabídku, mohou obdržet doplňující informace o vlastnostech a přednostech vybrané nabídky a jméno uchazeče, jemuž byla zakázka zadána, aniž jsou [je] dotčen čl. 100 odst. 2 druhý pododstavec finančního nařízení. Zadavatelé odpovědí nejpozději do 15 kalendářních dnů ode dne přijetí žádosti.

Zadavatelé mohou s osobou, které byla přidělena zakázky [zakázka] nebo rámcová smlouva, podepsat smlouvu pouze během dvou kalendářních týdnů ode dne, který následuje po současném oznámení rozhodnutí o odmítnutí a rozhodnutí o zadání zakázky. Případně mohou z důvodu dodatečného posouzení podpis smlouvy odložit, pokud je tento odklad odůvodněn žádostmi nebo připomínkami, které vyloučení uchazeči nebo zájemci ve lhůtě dvou kalendářních týdnů po oznámení rozhodnutí o odmítnutí nebo zadání zakázky předložili, nebo jakýmikoli jinými relevantními informacemi obdrženými během tohoto období. V tomto případě jsou zájemci nebo uchazeči informováni během tří pracovních dnů po rozhodnutí o odkladu."

B – *Právní úprava týkající se práva na přístup k dokumentům orgánů*

4 Podle článku 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331):

„1. Orgány odepřou přístup k dokumentu, pokud by zpřístupnění vedlo k porušení ochrany:

[…]

b) soukromí a osobnosti jednotlivce, zejména podle právních předpisů Společenství o ochraně osobních údajů.

[…]

6. Pokud se některá z výjimek vztahuje pouze na části požadovaného dokumentu, zbývající části dokumentu se zpřístupní.

[…]“

5 Článek 6 nařízení č. 1049/2001 stanoví:

„1. Žádosti o přístup k dokumentu se vyhotovují v jakékoli písemné podobě, včetně elektronické, v jednom z jazyků uvedených v článku 314 [ES], a to způsobem dostatečně přesným, aby orgán mohl dokument přesně určit. Žadatel nemusí uvádět důvody žádosti.

2. Pokud žádost není dostatečně přesná, orgán žadatele požádá, aby žádost vyjasnil, a žadateli přitom pomůže například tím, že mu poskytne informace o použití veřejných rejstříků dokumentů.

3. V případě žádosti, která se vztahuje k velmi rozsáhlému dokumentu nebo k velkému počtu dokumentů, se dotyčný orgán může s žadatelem neformálně poradit s cílem nalézt přijatelné řešení.

4. Orgány poskytují občanům informace o tom, jak a kde se mohou být podávány žádosti o přístup k dokumentům, a jsou jim při tom nápomocny."

6 Článek 7 nařízení č. 1049/2001, který stanoví podmínky vyřizování původních žádostí, uvádí následující:

„1. Žádost o přístup k dokumentu se vyřídí bez prodlení. Žadateli se zašle potvrzení o jejím obdržení. Do 15 pracovních dnů od registrace žádosti orgán buď zajistí přístup k požadovanému dokumentu a zpřístupní jej v této lhůtě v souladu s článkem 10, nebo v písemné odpovědi sdělí žadateli důvody úplného nebo částečného zamítnutí žádosti a informuje jej o jeho právu podat potvrzující žádost podle odstavce 2 tohoto článku.

2. V případě úplného nebo částečného zamítnutí žádosti může žadatel do 15 dnů ode dne, kdy obdržel odpověď orgánu, podat potvrzující žádost, ve které orgán požádá, aby přezkoumal své stanovisko.

3. Ve výjimečných případech, například když se žádost týká velmi rozsáhlého dokumentu nebo velkého počtu dokumentů, může být lhůta uvedená v odstavci 1 prodloužena o 15 pracovních dnů, pokud je o tom žadatel předem vyrozuměn a jsou mu uvedeny podrobné důvody.

4. Pokud orgán neodpoví v předepsané lhůtě, je žadatel oprávněn podat potvrzující žádost.“

7 Článek 8 nařízení č. 1049/2001, týkající se vyřizování potvrzujících žádostí, stanoví:

„1. Potvrzující žádost o přístup k dokumentu se vyřídí bez prodlení. Do 15 pracovních dnů od registrace žádosti orgán buď zajistí přístup k požadovanému dokumentu a zpřístupní jej v této lhůtě v souladu s článkem 10, nebo v písemné odpovědi sdělí důvody úplného nebo částečného zamítnutí žádosti. V případě úplného nebo částečného zamítnutí žádosti orgán informuje žadatele o opravných prostředcích, které může použít, zejména o soudním řízení proti orgánu nebo o možnosti podat stížnost veřejnému ochránci práv za podmínek uvedených v článcích 230 [ES] a 195 [ES].

2. Ve výjimečných případech, například když se žádost týká velmi rozsáhlého dokumentu nebo velkého počtu dokumentů, může být lhůta uvedená v odstavci 1 prodloužena o 15 pracovních dnů, pokud je o tom žadatel předem vyrozuměn a jsou mu uvedeny podrobné důvody.

3. Pokud orgán neodpoví v předepsané lhůtě, považuje se to za zamítavou odpověď a žadatel je oprávněn zahájit proti němu soudní řízení nebo podat stížnost veřejnému ochránci práv podle odpovídajících ustanovení Smlouvy o ES.“

C – *Právní úprava použitelná na zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků*

8 Směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů (Úř. věst. L 82, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 98) kodifikuje směrnici Rady 77/187/EHS ze dne 14. února 1977 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů (Úř. věst. L 61, s. 26), ve znění směrnice Rady 98/50/ES ze dne 29. června 1998 (Úř. věst. L 201, s. 88).

9 Rozsah působnosti směrnice 2001/23 je určen jejím článkem 1, který stanoví:

„1. a) Tato směrnice se vztahuje na veškeré převody podniku, závodu nebo části podniku nebo závodu na jiného zaměstnavatele, které vyplývají ze smluvního převodu nebo sloučení;

b) S výhradou písmene a) a následujících ustanovení tohoto článku se převodem podle této směrnice rozumí převod hospodářské jednotky, která si zachovává svou identitu, považované za organizované seskupení prostředků, jehož cílem je vykonávat hospodářskou činnost jako činnost hlavní nebo doplňkovou;

[…]“

10 Článek 1 odst. 1 písm. a) a b) lucemburského zákona ze dne 19. prosince 2003 o právní úpravě zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů a o provedení směrnice 2001/23 (Mém. A 2003, s. 3678, dále jen „zákon ze dne 19. prosince 2003“) stanoví:

„a) Tento zákon se vztahuje na veškeré převody podniku, závodu nebo části podniku nebo závodu, které vyplývají zejména ze smluvního převodu, sloučení, dědění, rozdělení, přeměny fondů nebo změny právní formy na společnost.

b) Převodem ve smyslu tohoto zákona se rozumí převod hospodářské jednotky, která si zachovává svou identitu a která představuje organizované seskupení prostředků, zejména zaměstnanců a zařízení, které umožňuje i nadále vykonávat hlavní nebo doplňkovou hospodářskou činnost.“

11 Podle čl. 3 odst. 1 prvního pododstavce uvedeného zákona:

„Práva a povinnosti, které pro převodce vyplývají z pracovních smluv nebo pracovních poměrů platných ke dni převodu, jsou v důsledku tohoto převodu převedeny na nabyvatele.“

Skutečnosti předcházející sporu

12 Brink's Security Luxembourg SA (dále jen „Brink's" nebo žalobkyně), společnost se sídlem v Lucemburku (Lucembursko), byla od poloviny 70. let pověřená ostrahou a zabezpečením budov Komise Evropských společenství.

13 V roce 2000 uzavřela žalobkyně s Komisí smlouvu o ostraze a zabezpečení jejích budov umístěných v Lucembursku, za které je odpovědný Úřad pro infrastrukturu a logistiku v Lucemburku (OIL), Úřad pro publikace Evropské unie a Překladatelské středisko pro instituce Evropské unie. Tato smlouva, která nestanovovala po uplynutí pěti let své obnovení, vypršela dne 31. prosince 2005.

14 Vyhlášením předběžných informací zveřejněným v dodatku *Úředního věstníku Evropské unie* ze dne 19. března 2005 (Úř. věst. S 56) oznámila Komise, že datem stanoveným pro zahájení zadávacího řízení týkajícího se smlouvy o bezpečnosti a ostraze budov uvedených v bodě 13 je 15. květen 2005.

15 Vyhlášením veřejné soutěže zveřejněným v dodatku *Úředního věstníku Evropské unie* ze dne 1. září 2005 (Úř. věst. S 168) zahájila Komise zadávací řízení 16/2005/OIL na spornou smlouvu o bezpečnosti a ostraze budov (dále jen „zadávací řízení").

16 Lhůta pro předložení nabídek byla stanovena na 13. října 2005. K otevření nabídek došlo dne 18. října 2005 a jejich vyhodnocení proběhlo dne 11. listopadu 2005.

17 Dne 30. listopadu 2005 informovala Komise žalobkyni, že jí smlouva nebyla přidělena, jelikož její nabídka nezískala v kvalitativním a finančním posouzení nabídek nejlepší celkovou známku. V témže dopise (dále jen „rozhodnutí o odmítnutí nabídky“) Komise žalobkyni informovala, že může obdržet doplňující informace o důvodech odmítnutí její nabídky.

18 Dopisem ze dne 1. prosince 2005 požádala žalobkyně Komisi, aby jí sdělila důvody odmítnutí její nabídky, vlastnosti a přednosti přijaté nabídky, jakož i jméno uchazeče, kterému byla zakázka přidělena.

19 Dopisem ze dne 5. prosince 2005 informovala Komise žalobkyni, že uchazečem, kterému byla zakázka přidělena, je Group 4 Falck – Société de surveillance et de sécurité SA, nyní G4S Security Services SA (dále jen „Group 4 Falck“ nebo „vedlejší účastnice řízení“), a předala jí poznatky umožňující srovnání hodnocení její nabídky a nabídky společnosti Group 4 Falck.

20 Třemi dopisy ze dne 5. prosince 2005 požádala žalobkyně Komisi o přezkum jejího rozhodnutí o zadání zakázky ze dne 30. listopadu 2005 (dále jen „rozhodnutí o zadání zakázky“) a o to, aby zakázka byla zadána jí, přičemž uvedla důvody, které podle jejího názoru měly zabránit v přijetí nabídky společnosti Group 4 Falck.

21 Dopisem ze dne 7. prosince 2005 odpověděla Komise na dopisy žalobkyně ze dne 5. prosince 2005.

22 Dopisem ze dne 8. prosince 2005 požádala žalobkyně Komisi o příjmení, jména, platové třídy, roky služby a zaměstnání členů hodnotícího výboru, jakož i o doplňující odůvodnění, jelikož se domnívala, že důvody, které Komise uvedla, nejsou dostatečné.

23 Dopisem ze dne 14. prosince 2005 odmítla Komise poskytnout žalobkyní požadované informace týkající se členů hodnotícího výboru, přičemž uplatňovala důvody důvěrnosti a ochrany soukromí a osobnosti jednotlivců. Komise nicméně předala žalobkyni doplňující informace k důvodům odmítnutí její nabídky.

24 Dopisem ze dne 14. prosince 2005 oznámila Group 4 Falck žalobkyni svůj záměr přijmout část jejích zaměstnanců.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

25 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 15. prosince 2005 podala žalobkyně projednávanou žalobu.

26 Samostatným podáním došlým kanceláři Soudu téhož dne podala žalobkyně návrh na předběžná opatření, jakož i návrh na přechodná opatření na základě čl. 105 odst. 2 jednacího řádu Soudu.

27 Usnesením předsedy Soudu ze dne 16. prosince 2005 bylo uloženo, aby byl odložen podpis dotčené smlouvy v rámci zadávacího řízení do vydání usnesení, jímž bude rozhodnuto o návrhu na předběžná opatření.

28 V důsledku přijetí usnesení uvedeného v bodě 27 byla stávající smlouva mezi Brink's a Komisí prodloužena do 31. ledna 2006, tak aby byla i nadále zajištěna ostraha a zabezpečení dotčených budov.

29 Podáním došlým kanceláři Soudu dne 22. prosince 2005 požádala Group 4 Falck, aby jí v tomto řízení bylo povoleno vedlejší účastenství na podporu návrhových žádání Komise. Dne 4. ledna 2006 hlavní účastnice řízení předložily svá vyjádření k návrhu Group 4 Falck, aby vstoupila do řízení jako vedlejší účastník.

30 Podáním došlým kanceláři Soudu dne 4. ledna 2006 podala žalobkyně žádost o důvěrné zacházení s návrhem na předběžná opatření ve vztahu ke společnosti Group 4 Falck, které bylo vyhověno. Dne 5. ledna 2006 doručila žalobkyně kanceláři Soudu nedůvěrnou verzi návrhu na předběžná opatření.

31 Usnesením ze dne 9. ledna 2006 bylo společnosti Group 4 Falck povoleno vedlejší účastenství v projednávané věci.

32 Dne 11. ledna 2006 předložila Komise své vyjádření k návrhu na předběžná opatření a na žádost Soudu podle čl. 64 odst. 3 jednacího řádu předložila nedůvěrnou verzi dokumentů předaných Komisi společností Group 4 Falck pro splnění bodu 28 zadávacích podmínek týkajících se dotčené zakázky.

33 Usnesením ze dne 7. února 2006 zamítl předseda Soudu návrh žalobkyně na předběžná opatření z důvodu, že neprokázala, že jí v případě neexistence požadovaných předběžných opatření hrozí vznik závažné a nenapravitelné újmy (T-437/05 R, Sb. rozh. s. II-21).

34 Dne 12. května 2006 podala žalobkyně žádost o důvěrné zacházení s některými přílohami žaloby. Group 4 Falck nepředložila k této žádosti své vyjádření.

35 Na základě zprávy soudce zpravodaje Soud (šestý senát) rozhodl o zahájení ústní části řízení a v rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 64 jednacího řádu písemně položil účastnicím řízení otázky, na které tyto účastnice odpověděly ve stanovené lhůtě.

36 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na otázky Soudu byly vyslechnuty na jednání, které proběhlo dne 20. listopadu 2008.

37 Na jednání Group 4 Falck požádala Soud, aby mohla předložit dopisy, které si vyměnila se Société nationale de certification et d'homologation (dále jen „SNCH"). Žalobkyně a Komise předložily svá vyjádření k této žádosti o předložení dokumentů.

38 V rámci projednávané žaloby žalobkyně navrhuje, aby Soud:

– zrušil rozhodnutí o odmítnutí nabídky;

– zrušil rozhodnutí o zadání zakázky;

– zrušil údajné konkludentní rozhodnutí Komise odmítající zrušit rozhodnutí o odmítnutí nabídky a rozhodnutí o zadání zakázky;

– zrušil oba dopisy obsahující odpovědi Komise ze dne 7. a 14. prosince 2005;

– přiznal náhradu škody za nemajetkovou a majetkovou újmu, kterou žalobkyně údajně utrpěla;

– uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

39 Žalobkyně rovněž v rámci organizačních procesních opatření navrhuje, aby Soud uložil Komisi, aby jí sdělila následující poznatky:

– složení (jména, platové třídy, roky služby a zaměstnání členů) hodnotícího výboru;

– důvody rozdílu mezi datem zadávacího řízení a datem uvedeným ve vyhlášení předběžných informací zveřejněném v *Úředním věstníku Evropské unie;*

– informace umožňující ověřit, že Group 4 Falck plní smlouvu uzavřenou s Komisí za podmínek stanovených zadávacími podmínkami v jejich bodech 22 a 28.

40 Komise, podporovaná vedlejší účastnicí řízení, navrhuje, aby Soud:

– prohlásil žalobu na neplatnost za neopodstatněnou;

– prohlásil žalobu na náhradu škody za nepřípustnou;

– podpůrně, prohlásil žalobu na náhradu škody za neopodstatněnou;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

A – *K organizačním procesním opatřením*

41 Pokud jde o návrh týkající se harmonogramu zadávacího řízení, Komise v duplice uvedla důvody vedoucí k odložení vyhlášení veřejné soutěže oproti datu oznámenému

ve vyhlášení předběžných informací. Není tedy již namístě o tomto návrhu, který se stal bezpředmětným, rozhodovat.

42 Pokud jde o návrh týkající se kontroly dodržování kritéria uvedeného v bodě 28 zadávacích podmínek, jako podmínky plnění smlouvy, společností Group 4 Falck, z ustálené judikatury plyne, že legalita napadeného aktu musí být v rámci žaloby na neplatnost podané na základě článku 230 ES posuzována na základě skutkových a právních okolností existujících v době přijetí aktu (rozsudek Soudního dvora ze dne 7. února 1979, Francie v. Komise, 15/76 s 16/76, Recueil, s. 321, bod 7; rozsudek Soudu ze dne 22. ledna 1997, Opel Austria v. Rada, T-115/94, Recueil, s. II-39, body 87 a 88).

43 Úvahy související s plněním smlouvy uzavřené mezi Group 4 Falck a Komisí tak nemohou být uplatňovány na podporu žalobního důvodu směřujícího ke zpochybnění platnosti napadených aktů, jelikož představují skutkové okolnosti vzniklé po přijetí uvedených aktů.

44 Z výše uvedeného plyne, že návrhy na organizační procesní opatření týkající se harmonogramu zadávacího řízení a plnění smlouvy společností Group 4 Falck musejí být zamítnuty.

45 O návrhu na sdělení složení hodnotícího výboru bude rozhodnuto při přezkumu sedmého žalobního důvodu projednávané žaloby na neplatnost, vycházejícího z porušení zásady transparentnosti a práva na přístup k dokumentům orgánů.

B – *K přípustnosti žalobního důvodu vycházejícího z odložení vyhlášení veřejné soutěže oproti datu oznámenému ve vyhlášení předběžných informací*

1. *Argumenty účastnic řízení*

46 Žalobkyně ve své replice předložila nový argument, vycházející z odkladu vyhlášení veřejné soutěže oproti datu oznámenému ve vyhlášení předběžných informací. Touto změnou harmonogramu se dostala do nepříjemné situace z pohledu lucemburských právních předpisů v sociální oblasti, s ohledem na výpovědní lhůty, které tyto předpisy stanoví v případě propouštění. Dodržení původního harmonogramu by jí bylo umožnilo předjímat propouštění nebo přeřazení zaměstnanců v důsledku případné ztráty zakázky.

47 Navíc, byl-li by harmonogram stanovený ve vyhlášení předběžných informací dodržen, Group 4 Falck by se nebyla mohla zúčastnit zadávacího řízení, aniž by porušila závazek, že se nebude aktivně ucházet o zákazníky postoupených společností po dobu šesti měsíců od postoupení uvedeného v rozhodnutí Komise ze dne 28. května 2004 (věc COMP/M.3396 – GROUP 4 FALCK/SECURICOR) povolujícím sloučení společností Group 4 Falck A/S a Securicor plc (dále jen „rozhodnutí Komise ze dne 28. května 2004").

48 Komise zpochybňuje přípustnost tohoto argumentu, který považuje s ohledem na čl. 48 odst. 2 jednacího řádu za nový žalobní důvod.

2. *Závěry Soudu*

49 Podle čl. 48 odst. 2 prvního pododstavce jednacího řádu nelze nové důvody předkládat v průběhu řízení, ledaže by se zakládaly na právních a skutkových okolnostech, které vyšly najevo v průběhu řízení.

50 Nicméně žalobní důvod, který je rozšířením důvodu dříve přímo nebo implicitně uvedeného v žalobě a který je s ním úzce spjat, musí být prohlášen za přípustný (rozsudek Soudního dvora ze dne 14. října 1999, Atlanta v. Evropské společenství, C-104/97 P, Recueil, s. I-6983, bod 29; rozsudek Soudu ze dne 8. března 2007, France Télécom v. Komise, T-340/04, Sb. rozh. s. II-573, bod 164). Krom toho argumenty, které se svojí podstatou úzce pojí s žalobním důvodem uvedeným v návrhu na zahájení řízení, nemohou být považovány za nové žalobní důvody a jejich předložení je ve fázi repliky nebo na jednání připuštěno (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 12. června 1958, Compagnie des hauts fourneaux de Chasse v. Vysoký úřad, 2/57, Recueil, s. 129, 146).

51 V projednávaném případě není argument žalobkyně spočívající na odložení vyhlášení veřejné soutěže oproti datu oznámenému ve vyhlášení předběžných informací založen na žádné právní nebo skutkové okolnosti, která by vyšla najevo v průběhu řízení.

52 Žalobní důvod vycházející z nepříjemné situace z pohledu lucemburských právních předpisů v sociální oblasti použitelných na propouštění, do které se žalobkyně v důsledku odkladu dostala, je tudíž nepřípustný, jelikož není rozšířením důvodu dříve uvedeného v žalobě a není s takovým důvodem úzce spjat.

53 Naopak, žalobní důvod, podle kterého by dodržení harmonogramu uvedeného ve vyhlášení předběžných informací zabránilo Group 4 Falck v účasti na zadávacím řízení, je úzce spjat se čtvrtým žalobním důvodem, vycházejícím z porušení rozhodnutí Komise ze dne 28. května 2004. Argument vycházející z odložení vyhlášení veřejné

soutěže oproti datu oznámenému ve vyhlášení předběžných informací je tedy částečně přípustný v rozsahu, ve kterém podporuje čtvrtý žalobní důvod žalobkyně, a v důsledku toho bude posouzen současně s ním.

C – *K žalobě na neplatnost*

1. *K přípustnosti*

54 Jelikož podmínky přípustnosti žaloby patří mezi nepominutelné podmínky řízení (viz usnesení Soudního dvora ze dne 7. října 1987, D.M. v. Rada a HSV, 108/86, Recueil, s. 3933, bod 10, a rozsudek Soudu ze dne 22. října 2008, TV 2/Danmark v. Komise, T-309/04, Sb. rozh. s. II-2935, bod 62 a citovaná judikatura), přísluší Soudu, aby ověřil i bez návrhu, zda jsou tyto podmínky splněny.

a) K existenci konkludentního zamítavého rozhodnutí Komise

55 Z judikatury vyplývá, že v případě, že neexistují výslovná ustanovení, která by stanovovala lhůtu, po jejímž uplynutí by se mělo za to, že rozhodnutí orgánu, který měl zaujmout stanovisko, bylo přijato konkludentně, a která by vymezovala obsah tohoto rozhodnutí, nelze v zásadě pouhé nepřijetí rozhodnutí orgánem považovat za rozhodnutí, aniž by byl zpochybněn systém procesních prostředků zavedených Smlouvou (rozsudek Soudního dvora ze dne 9. prosince 2004, Komise v. Greencore, C-123/03 P, Sb. rozh. s. I-11647, bod 45; rozsudky Soudu ze dne 13. prosince 1999, SGA v. Komise, T-189/95, T-39/96, T-123/96, Recueil, s. II-3587, bod 27, a Sodima v. Komise, T-190/95, T-45/96, Recueil, s. II-3617, bod 32).

56 Za některých zvláštních okolností se tato zásada nemusí uplatnit, takže nečinnost nebo nedostatek jednání orgánu mohou být výjimečně považovány za konkludentní zamítavé rozhodnutí (rozsudek Komise v. Greencore, bod 55 výše, bod 45).

57 V projednávaném případě žalobkyně navrhuje zrušení konkludentního rozhodnutí Komise odmítajícího zrušit rozhodnutí o zadání zakázky a odmítnutí nabídky. Nicméně žádné ustanovení finančního nařízení nebo prováděcích pravidel nestanovuje lhůtu, po jejímž uplynutí by se mělo za to, že bylo přijato konkludentní rozhodnutí zadavatele, který byl vyzván k přezkumu svého rozhodnutí o zadání zakázky nebo o odmítnutí nabídky.

58 Žalobkyně navíc neuplatňuje žádné specifické okolnosti umožňující mít výjimečně nečinnost Komise za konkludentní zamítavé rozhodnutí.

59 Z výše uvedeného vyplývá, že návrhová žádání žalobkyně jsou nepřípustná v rozsahu, ve kterém se týkají zrušení údajného konkludentního zamítavého rozhodnutí Komise.

b) K existenci aktů s právně závaznými účinky

60 Podle ustálené judikatury jsou akty nebo rozhodnutími, jež mohou být předmětem žaloby na neplatnost ve smyslu článku 230 ES, opatření s právně závaznými účinky, jimiž mohou být dotčeny zájmy žalobce a které podstatným způsobem mění jeho právní postavení (rozsudky Soudního dvora ze dne 11. listopadu 1981, IBM v. Komise, 60/81, Recueil, s. 2639, bod 9, a ze dne 14. února 1989, Bossi v. Komise, 346/87, Recueil, s. 303, 332).

61 Tak je tomu v případě rozhodnutí o zadání zakázky.

62 Co se týče dopisů Komise zaslaných žalobkyni dne 30. listopadu 2005, 7. prosince 2005 a 14. prosince 2005, je třeba se přesvědčit, zda skutečně obsahují rozhodnutí ve smyslu článku 230 ES.

63 Podle ustálené judikatury k tomu, aby byl dopis kvalifikován jako rozhodnutí ve smyslu článku 230 ES, a bylo tak možné proti němu podat žalobu na neplatnost, není dostačující, aby byl zaslán orgánem Společenství osobě, jíž je určen, v odpověď na její žádost (usnesení Soudního dvora ze dne 27. ledna 1993, Miethke v. Parlament, C-25/92, Recueil, s. I-473, bod 10; rozsudek Soudu ze dne 22. května 1996, AITEC v. Komise, T-277/94, Recueil, s. II-351, bod 50, a usnesení Soudu ze dne 11. prosince 1998, Scottish Soft Fruit Growers v. Komise, T-22/98, Recueil, s. II-4219, bod 34). Dotyčný dopis totiž musí obsahovat opatření odpovídající definici připomenuté v bodě 60 výše.

64 V projednávaném případě dopis ze dne 30. listopadu 2005, kterým Komise přesně a jednoznačně informuje žalobkyni o odmítnutí její nabídky, podstatným způsobem mění její právní postavení, a představuje v důsledku toho napadnutelné rozhodnutí.

65 Naproti tomu dopisem ze dne 7. prosince 2005 oznamuje Komise žalobkyni, že její právní službě byla předložena jedna z otázek, kterou položila ve svém předchozím dopise, týkající se údajného porušení zásady rovného zacházení s uchazeči. Dále odmítá některé argumenty uplatňované žalobkyní v jejích dopisech ze dne 5. prosince 2005 na podporu návrhu na přezkum rozhodnutí o zadání zakázky a odmítnutí nabídky týkající se porušení zákona ze dne 19. prosince 2003 o provedení směrnice 2001/23, jakož i tvrzení žalobkyně, podle kterého dala zaměstnanci společnosti Brink's pokyn k tomu, aby od zaměstnanců společnosti Brink's shromáždil životopisy a motivační dopisy za účelem jejich předání společnosti Group 4 Falck.

66 Tento dopis má pouze informativní povahu. Žalobkyni totiž pouze informuje o tom, že věc byla předložena právnímu oddělení Komise a že se Komise domnívá, že nemohlo dojít k porušení zákona ze dne 19. prosince 2003, přičemž vyvrací existenci jakýchkoliv pokynů pro zaměstnance společnosti Brink's. Nemá tedy žádné právně závazné účinky, jimiž by mohly být dotčeny zájmy žalobkyně, jejíž právní postavení podstatným způsobem nijak nemění.

67 Pokud jde o dopis Komise ze dne 14. prosince 2005, je třeba uvést, že ten má dvě různé stránky. Komise tímto dopisem jednak informuje žalobkyni o svém odmítnutí sdělit jí přesné složení hodnotícího výboru, a jednak upřesňuje odůvodnění rozhodnutí o odmítnutí nabídky.

68 Co se týče odmítnutí sdělit složení hodnotícího výboru, je třeba připomenout, že se jednak nařízení č. 1049/2001 použije na veškeré žádosti o přístup k dokumentům orgánů v písemné podobě a dále že čl. 3 písm. a) tohoto nařízení vymezuje dokument jako „obsah na jakémkoli nosiči (psaný či tištěný na papíře či uložený v elektronické formě nebo jako zvuková, vizuální nebo audiovizuální nahrávka) o záležitosti, která se týká politik, činností a rozhodnutí, jež spadají do působnosti orgánu". Žádost o dodatečné informace týkající se složení hodnotícího výboru, vznesená žalobkyní v jejím dopise ze dne 8. prosince 2005, tedy představuje žádost o přístup k dokumentu podle čl. 3 písm. a) nařízení č. 1049/2001.

69 Postup pro přístup k dokumentům, který se řídí články 6 až 8 nařízení č. 1049/2001, jakož i články 2 až 4 přílohy rozhodnutí Komise 2001/937/ES, ESUO, Euratom ze dne 5. prosince 2001, kterým se mění její jednací řád (Úř. věst. L 345, s. 94), probíhá ve dvou krocích. Nejprve musí žadatel zaslat původní žádost o přístup k dokumentům. Komise musí v zásadě na původní žádost odpovědět do 15 pracovních dnů od registrace uvedené žádosti. Poté může žadatel, v případě úplného nebo částečného zamítnutí žádosti, podat do 15 pracovních dnů ode dne, kdy obdržel původní odpověď Komise, potvrzující žádost generálnímu tajemníkovi Komise, na kterou tento musí v zásadě odpovědět do 15 pracovních dnů od registrace uvedené žádosti. V případě úplného

nebo částečného zamítnutí žádosti může žadatel podat na Komisi žalobu nebo podat stížnost veřejnému ochránci práv za podmínek stanovených v článcích 230 ES a 195 ES.

70 Podle judikatury vyplývá z použití článku 3 přílohy rozhodnutí 2001/937 ve spojení s jejím článkem 4, jakož i článku 8 nařízení č. 1049/2001, že odpověď na původní žádost představuje pouze první zaujetí stanoviska, které umožňuje žadateli vyzvat generálního tajemníka Komise k přezkoumání dotčeného stanoviska (viz v tomto smyslu rozsudky Soudu ze dne 6. července 2006, Franchet a Byk v. Komise, T-391/03 a T-70/04, Sb. rozh. s. II-2023, bod 47, a ze dne 5. června 2008, Internationaler Hilfsfonds v. Komise, T-141/05, Sb. rozh. s. II-84, zveřejněné shrnutí, body 56 a 109).

71 V důsledku toho může pouze opatření přijaté generálním tajemníkem Komise, které má povahu rozhodnutí a nahrazuje v celém rozsahu předchozí stanovisko, vyvolávat právní účinky, jimiž mohou být dotčeny zájmy žadatele, a tak být předmětem žaloby na neplatnost na základě článku 230 ES (viz v tomto smyslu rozsudky Franchet a Byk v. Komise, bod 70 výše, bod 48, a Internationaler Hilfsfonds v. Komise, bod 70 výše, body 57 a 109).

72 V projednávaném případě představuje odpověď obsažená v dopise zaslaném žalobkyni dne 14. prosince 2005 původní odpověď Komise, ve smyslu čl. 7 odst. 1 nařízení č. 1049/2001, ve které dala najevo svůj záměr žádost zamítnout. Tato původní odpověď dala žalobkyni možnost, aby ve stanovených lhůtách vyzvala generálního tajemníka Komise k přezkoumání tohoto prvního stanoviska přijetím konečného rozhodnutí.

73 Žalobkyně přitom nezaslala Komisi po této původní odpovědi potvrzující žádost. Jelikož předmětem žaloby může být pouze rozhodnutí generálního tajemníka, není taková žaloba ve vztahu k dopisu ze dne 14. prosince 2005 zásadně přípustná.

74 Dopis Komise ze dne 14. prosince 2005 je nicméně stižen formální vadou. Komise totiž opomenula žalobkyni informovat, jak jí ukládá čl. 7 odst. 1 nařízení č. 1049/2001, o jejím právu podat potvrzující žádost.

75 Důsledkem této nesrovnalosti je skutečnost, že se žaloba na neplatnost podaná proti původní odpovědi stala výjimečně přípustnou. Pokud by tomu bylo jinak, mohla by se Komise vyhnout přezkumu ze strany soudu Společenství na základě jí přičitatelné formální vady. Z ustálené judikatury přitom vyplývá, že jelikož je Evropské společenství společenstvím práva, ve kterém jeho orgány podléhají přezkumu souladu svých aktů se Smlouvou, procesní podmínky pro žaloby podané k soudu Společenství musí být vykládány v co největším možném rozsahu tak, aby mohly být použity způsobem přispívajícím k provedení cíle, jímž je zajištění účinné soudní ochrany práv, která pro právní subjekty vyplývají z práva Společenství (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 17. července 2008, Athinaïki Techniki v. Komise, C-521/06 P, Sb. rozh. s. I-5829, bod 45 a citovaná judikatura). Požadavek účinné soudní ochrany totiž představuje obecnou zásadu práva Společenství, která vyplývá z ústavních tradic společných členským státům a byla zakotvena v článcích 6 a 13 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (EÚLP), podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950 (rozsudky Soudního dvora ze dne 15. května 1986, Johnston, 222/84, Recueil, s. 1651, bod 18; ze dne 27. listopadu 2001, Komise v. Rakousko, C-424/99, Recueil, s. I-9285, bod 45, a ze dne 25. července 2002, Unión de Pequeños Agricultores v. Rada, C-50/00 P, Recueil, s. I-6677, bod 39). Právo na účinný opravný prostředek bylo mimoto znovu stvrzeno článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie vyhlášené dne 7. prosince 2000 v Nice (Úř. věst. 2000, C 364, s. 1).

76 Ve zbývající části dopis ze dne 14. prosince 2005 pouze upřesňuje odůvodnění rozhodnutí o odmítnutí nabídky tím, že poskytuje doplňující informace o kvalitativním hodnocení nabídek. Z tohoto hlediska nemá v žádném případě povahu rozhodnutí a nepředstavuje napadnutelný akt ve smyslu článku 230 ES.

77 Z výše uvedeného vyplývá, že návrhová žádání směřující proti dopisům Komise ze dne 7. a 14. prosince 2005 jsou nepřípustná, s výjimkou týkající se odmítnutí sdělit složení hodnotícího výboru.

78 Je tedy třeba omezit předmět projednávané žaloby na zrušení rozhodnutí o zadání zakázky a odmítnutí nabídky, jakož i na zrušení rozhodnutí Komise odmítajícího sdělit složení hodnotícího výboru, které je obsaženo v dopise ze dne 14. prosince 2005, a prohlásit návrhová žádání směřující proti údajnému konkludentnímu rozhodnutí, kterým Komise odmítla zrušit rozhodnutí o zadání zakázky a odmítnutí nabídky, a proti oběma dopisům Komise v odpověď ze dne 7. a 14. prosince 2005 za nepřípustná, s výjimkou návrhového žádání týkajícího se odmítnutí sdělit složení hodnotícího výboru.

2. *K věci samé*

79 Žalobkyně uplatňuje na podporu své žaloby na neplatnost sedm žalobních důvodů, a sice porušení zásady rovného zacházení z důvodu, že Komise nestanovila v zadávacích podmínkách převzetí pracovních smluv zaměstnanců vyčleněných žalobkyní na plnění smlouvy o ostraze, porušení ustanovení zákona ze dne 19. prosince 2003 a směrnice 2001/23, kterou provádí, porušení zásady rovného zacházení z důvodu, že vedlejší účastnice řízení získala přednostně informace, porušení rozhodnutí Komise ze dne 28. května 2004 a pravidel hospodářské soutěže, porušení povinnosti uvést odůvodnění, zásady transparentnosti a práva na přístup k dokumentům orgánů, porušení tržních pravidel, zadávacích podmínek, co se týče hodnocení kritéria souvisejícího se základním výcvikem záchranářů nebo dobrovolných hasičů, a existenci zjevně nesprávného posouzení a porušení zásady transparentnosti a práva na přístup k dokumentům orgánů.

80 Úvodem je třeba uvést, že s výjimkou sedmého žalobního důvodu všechny žalobní důvody žalobkyně směřují, pokud jde o přípustné body návrhových žádání, k dosažení

zrušení rozhodnutí o zadání zakázky a odmítnutí nabídky. Sedmý žalobní důvod je předložen na podporu návrhu na zrušení dopisu Komise ze dne 14. prosince 2005.

81 Pokud jde o prvních šest žalobních důvodů směřujících ke zrušení rozhodnutí o zadání zakázky a odmítnutí nabídky, Soud pokládá za vhodné nejprve přezkoumat legalitu rozhodnutí o zadání zakázky.

82 První žalobní důvod předpokládá, že při nepoužitelnosti zákona ze dne 19. prosince 2003 měla Komise uložit novému úspěšnému uchazeči převzetí veškerých pracovních smluv zaměstnanců žalobkyně podle zásady rovného zacházení. Tento žalobní důvod má tedy podpůrnou povahu ve vztahu k druhému žalobnímu důvodu, takže je třeba nejprve posoudit druhý žalobní důvod.

a) Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení ustanovení zákona ze dne 19. prosince 2003 provádějícího směrnici 2001/23

83 Tento žalobní důvod se skládá ze dvou částí, vycházejících jednak z vad v nabídce společnosti Group 4 Falck, a jednak z protiprávnosti zadávacích podmínek Komise.

K první části, vycházející z vad v nabídce společnosti Group 4 Falck

– Argumenty účastnic řízení

84 Žalobkyně tvrdí, že jestliže se zákon ze dne 19. prosince 2003 a směrnice 2001/23, kterou provádí, použijí na projednávanou věc, vyplývá z toho, že nabídka společnosti Group 4 Falck obsahuje vady, jelikož nezahrnovala povinnost převzít pracovní smlouvy zaměstnanců společnosti Brink's vyčleněných na plnění smlouvy o ostraze uzavřené s Komisí.

85 Tvrdí, že Group 4 Falck v dopise zaslaném žalobkyni dne 14. prosince 2005 potvrdila svůj záměr nerespektovat zákon ze dne 19. prosince 2003, jelikož Group 4 Falck v něm vysvětluje, že je připravena přijmout přednostně z řad bývalých zaměstnanců společnosti Brink's pouze přibližně 40 osob. Zdůrazňuje, že k 31. březnu 2006 převzala Group 4 Falck 56 ze 173 zaměstnanců, které Brink's vyčlenila na plnění zakázky.

86 Žalobkyně má proto za to, že Group 4 Falck tím, že převzala pouze část jejích bývalých zaměstnanců, aniž by jim zachovala jejich práva, porušila lucemburské právní předpisy a směrnici 2001/23, kterou tyto předpisy provádí. Odmítnutí Komise zrušit rozhodnutí o zadání zakázky navzdory poznatkům, se kterými jí žalobkyně seznámila, je tedy protiprávní.

87 Komise zpochybňuje použitelnost žalobkyní uplatňovaného zákona z důvodu, že v projednávaném případě nedošlo k žádnému převodu podniku. Podpůrně tvrdí, že i když by k převodu podniku došlo, nemohla o něm v okamžiku přípravy zadávacího řízení vědět.

88 Group 4 Falck se připojuje ke stanovisku Komise o nepoužitelnosti zákona ze dne 19. prosince 2003. Rovněž tvrdí, že vzhledem k tomu, že převzetí rozhodující části zaměstnanců je určující podmínkou k uskutečnění převodu podniku a že zadávací podmínky to neukládaly, nemohla se směrnice 2001/23 *a priori* uplatnit.

– Závěry Soudu

89 Podle čl. 1 odst. 1 písm. a) směrnice 2001/23, provedené do lucemburského práva článkem 1 zákona ze dne 19. prosince 2003 uplatňovaného žalobkyní, se uvedená směrnice „vztahuje na veškeré převody podniku, závodu nebo části podniku nebo závodu na jiného zaměstnavatele, které vyplývají ze smluvního převodu nebo sloučení".

90 Podle odst. 1 písm. b) téhož článku „se převodem podle této směrnice rozumí převod hospodářské jednotky, která si zachovává svou identitu, považované za organizované seskupení prostředků, jehož cílem je vykonávat hospodářskou činnost jako činnost hlavní nebo doplňkovou".

91 Podle judikatury Soudního dvora je rozhodujícím kritériem pro určení existence převodu ve smyslu směrnice 2001/23 otázka, zda si dotčená jednotka zachovává svou identitu, což vyplývá zejména ze skutečného pokračování v provozu nebo jeho převzetí (viz obdobně rozsudky Soudního dvora ze dne 18. března 1986, Spijkers, 24/85, Recueil, s. 1119, body 11 a 12, a ze dne 11. března 1997, Süzen, C-13/95, Recueil, s. I-1259, bod 10).

92 Pouhá skutečnost, že služby poskytované bývalým a novým zhotovitelem zakázky jsou obdobné, neumožňuje dospět k závěru, že došlo k převodu hospodářské jednotky mezi oběma podniky. Takovou jednotku totiž nelze chápat pouze jako činnost, kterou je pověřena. Její identita vyplývá i z jiných okolností, jako jsou její zaměstnanci, její

vedoucí pracovníci, její organizace práce, její provozní metody a případně prostředky, kterými disponuje (rozsudek Soudního dvora ze dne 10. prosince 1998, Hidalgo a další, C-173/96 a C-247/96, Recueil, s. I-8237, bod 30).

93 Vzhledem k tomu, že v takovém odvětví, jakým je zabezpečování budov, ve kterém se činnosti zakládají především na pracovní síle, může kolektiv pracovníků, který trvale slučuje společná činnost, odpovídat hospodářské jednotce, je taková jednotka způsobilá zachovat si svoji identitu i po převodu tehdy, kdy se nový úspěšný uchazeč o zakázku nespokojí s pokračováním v dotčené činnosti, ale převezme rovněž, pokud jde o počet a pravomoci, podstatnou část pracovníků, které jeho předchůdce předtím přidělil pro tento úkol (rozsudek Hidalgo a další, bod 92 výše, bod 32).

94 Z výše uvedeného plyne, že v projednávaném případě závisí existence převodu podniku z bývalého na nového zhotovitele zakázky na případném převzetí podstatné části pracovníků, pokud jde o počet a pravomoci, které žalobkyně přidělila k plnění smlouvy, novým úspěšným uchazečem o zakázku. V důsledku toho nemohla Komise při vyhlášení zadávacího řízení ani ke dni rozhodnutí o zadání zakázky vědět, zda jsou naplněny skutkové okolnosti vyžadované k tomu, aby se jednalo o převod podniku, v důsledku něhož by byl použitelný zákon ze dne 19. prosince 2003, provádějící směrnici 2001/23.

95 Krom toho žalobkyní uplatňovaný dopis ze dne 14. prosince 2005, ve kterém Group 4 Falck projevila svoji vůli přijmout přednostně z řad zaměstnanců společnosti Brink's přidělených k plnění zakázky, jejímž byla zhotovitelem, dalších 40 osob, vyjadřuje pouhý záměr. Nelze ho považovat za převzetí podstatné části pracovníků (173), pokud jde o počet a pravomoci, které Brink's přidělila k plnění sporné zakázky, tj. podmínku požadovanou judikaturou k tomu, aby došlo k převodu podniku (viz v tomto smyslu rozsudek Hidalgo a další, bod 92 výše, bod 32).

96 Navíc byl tento záměr vyjádřen až po předložení nabídky společností Group 4 Falck a rozhodnutí o zadání zakázky. Přitom v rámci žaloby na neplatnost založené na článku 230 ES musí být legalita dotčeného aktu Společenství posouzena na základě skutkových a právních okolností existujících ke dni, kdy byl akt přijat (rozsudek Francie v. Komise, bod 42 výše, bod 7; rozsudky Soudu ze dne 25. června 1998, British Airways a další v. Komise, T-371/94 a T-394/94, Recueil, s. II-2405, bod 81, a ze dne 14. ledna 2004, Fleuren Compost v. Komise, T-109/01, Recueil, s. II-127, bod 50), a na poznatcích, které mohl mít orgán, který akt přijal, k dispozici v okamžiku, kdy tak učinil (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 24. září 2002, Falck a Acciaierie di Bolzano v. Komise, C-74/00 P a C-75/00 P, Recueil, s. I-7869, bod 168). Žalobkyně se tak před soudem Společenství nemůže dovolávat skutkových okolností, které nastaly po přijetí rozhodnutí o zadání zakázky nebo o kterých Komise nemohla v okamžiku jeho přijetí vědět. Stejně tak je tomu u tvrzení žalobkyně, podle kterého Group 4 Falck převzala k 31. března 2006 56 z jejích 173 zaměstnanců, které přidělila k plnění sporné zakázky.

97 Je tudíž třeba dojít k závěru, že skutkové okolnosti nezbytné k tomu, aby došlo k převodu podniku, nebyly k okamžiku předložení nabídky společností Group 4 Falck dne 12. října 2005, stejně jako v okamžiku přijetí rozhodnutí o zadání zakázky, naplněny.

98 Krom toho není namístě odpovídat na bod žalobního návrhu týkající se protiprávnosti odmítnutí Komise zrušit své rozhodnutí o zadání zakázky, vzhledem k neexistenci konkludentního zamítavého rozhodnutí a nepřípustnosti návrhových žádání žalobkyně směřujících k prohlášení dopisů ze dne 7. a 14. prosince 2005 ze neplatné, s výjimkou návrhového žádání týkajícího se odmítnutí sdělit složení hodnotícího výboru.

99 V důsledku toho je třeba mít za to, že tento argument žalobkyně nemůže obstát.

100 Z výše uvedeného plyne, že tato část žalobního důvodu musí být zamítnuta.

Ke druhé části žalobního důvodu, vycházející z protiprávnosti zadávacích podmínek Komise

– Argumenty účastnic řízení

101 Žalobkyně Komisi vytýká, že do zadávacích podmínek, které byly předány uchazečům, nezařadila soupis zaměstnanců a jejich smluvní podmínky. Při neexistenci takového soupisu nebylo možné, aby některá z nabídek předložených ostatními uchazeči mohla obsahovat převzetí uvedených zaměstnanců.

102 Komise má za to, že i za předpokladu, že by se prokázala existence převodu podniku, by nebylo možné z toho vyvozovat povinnost zadavatele vložit převzetí pracovních smluv do zadávacích podmínek.

– Závěry Soudu

103 Podle zásad řádné správy a loajální spolupráce mezi orgány Společenství a členskými státy jsou orgány povinny se přesvědčit, zda podmínky stanovené v zadávacím řízení nepodněcují případné uchazeče k porušování vnitrostátních právních předpisů použitelných na jejich činnost (viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 6. července 2000, AICS v. Parlament, T-139/99, Recueil, s. II-2849, bod 41).

104 V projednávaném případě nemůže být neexistence soupisu zaměstnanců společnosti Brink's v zadávacích podmínkách považována za podněcují uchazeče nebo zadavatele k porušování vnitrostátních právních předpisů souvisejících se zachováním práv zaměstnanců v případě převodů podniků. Komise nevložila do svých zadávacích podmínek podmínku, která by nezbytně vyvolávala porušení zákona ze dne 19. prosince 2003 tím, že by znemožnila jakékoliv převzetí pracovních smluv v případě převodu

podniku. Jediné podmínky v zadávacích podmínkách týkající se zaměstnanců, a sice požadavek na pracovní zkušenosti v minimální délce jednoho, tří nebo pěti let v závislosti na zastávaném místě a požadavek, podle kterého musí mít přinejmenším 10 % bezpečnostních pracovníků základní výcvik záchranářů nebo dobrovolných hasičů, netvoří překážku dodržování případné povinnosti převzetí pracovních smluv zaměstnanců přidělených společností Brink's k plnění smlouvy o ostraze, vyplývající ze zákona ze dne 19. prosince 2003.

105 Krom toho zadávací podmínky výslovně stanovovaly, že úspěšný uchazeč o zakázku musí ke dni podpisu smlouvy splňovat požadavky právní úpravy platné v Lucembursku, čímž vyzývaly uchazeče ke kontrole toho, zda dodržují platné vnitrostátní právní předpisy.

106 Z výše uvedeného plyne, že bod žalobního návrhu týkající se neexistence soupisu zaměstnanců žalobkyně v zadávacích podmínkách musí být zamítnut.

b) K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady rovného zacházení uplatněné na veřejné zakázky

Argumenty účastnic řízení

107 Podle žalobkyně Komise určením minimálního počtu odpracovaných let v délce jednoho roku vytvořila pro ni nevýhodnou situaci, jelikož tím, že byla od 70. let pověřená zakázkou, zaměstnává velký počet zaměstnanců, kteří odpracovali více než jeden rok, což s sebou nese nesporné mzdové náklady, které ostatní uchazeči nemuseli zohlednit ve svých nabídkách. Pokud by tedy nový úspěšný uchazeč o zakázku nebyl povinen převzít veškeré pracovní smlouvy zaměstnanců Brink's přidělených na

spornou zakázku, se zachováním jejich práv, měla Komise toto převzetí uložit, aby nedošlo k takovému porušení zásady rovného zacházení.

108 Žalobkyně má za to, že uložení povinnosti převzetí pracovních smluv by ostatním uchazečům nezabránilo v předložení nižších cen tím, že by optimalizovali jiné aspekty svých nabídek.

109 Komise tvrdí, že podmínka pracovní zkušenosti v minimální délce jednoho roku pro bezpečnostní pracovníky je realistický požadavek, odpovídající specifičnosti úkolů spojených s ostrahou jejích budov, který krom toho přispěl k co možná největšímu otevření přístupu k zakázce konkurentům.

110 Komise dodává, že by požadavek delší minimální pracovní zkušenosti, zohledňující mzdové náklady zatěžující Brink's byl diskriminační ve vztahu k ostatním uchazečům.

111 Komise se krom toho domnívá, že ji lucemburské právo neopravňuje k tomu, aby ukládala povinnost přebírání pracovních smluv.

Závěry Soudu

112 Podle čl. 89 odst. 1 finančního nařízení musejí být všechny veřejné zakázky financované zcela nebo zčásti z rozpočtu v souladu se zásadami transparentnosti, proporcionality, rovného zacházení a nediskriminace.

113 Podle ustálené judikatury tak zadavatel má v každé fázi zadávacího řízení dbát na respektování zásady rovného zacházení s uchazeči, a v důsledku toho na rovnost příležitostí všech uchazečů (rozsudek Soudního dvora ze dne 29. dubna 2004, Komise v. CAS Succhi di Frutta, C-496/99 P, Recueil, s. I-3801, bod 108; rozsudky Soudu ze dne 17. prosince 1998, Embassy Limousines & Services v. Parlament, T-203/96, Recueil, s. II-4239, bod 85, a ze dne 12. července 2007, Evropaïki Dynamiki v. Komise, T-250/05, Sb. rozh. s. II-85, zveřejněné shrnutí, bod 45).

114 Zásada rovného zacházení s uchazeči, jejímž cílem je podporovat rozvoj zdravé a účinné hospodářské soutěže mezi podniky, které se zúčastní řízení o zadání veřejné zakázky, ukládá, aby všichni uchazeči měli při vypracování znění svých nabídek stejné příležitosti, a předpokládá tedy, že nabídky všech soutěžitelů podléhají stejným podmínkám (viz rozsudek Soudu ze dne 12. března 2008, European Network v. Komise, T-332/03, Sb. rozh. s. II-32, zveřejněné shrnutí, bod 125 a citovaná judikatura).

115 Cílem zásady transparentnosti, která je jejím přímým důsledkem, je v zásadě vyloučit existenci rizika upřednostňování a svévole zadavatele. To znamená, že všechny podmínky a pravidla zadávacího řízení budou jasně, přesně a jednoznačně stanoveny ve vyhlášení zakázky nebo v zadávacích podmínkách (rozsudek Komise v. CAS Succhi di Frutta, bod 113 výše, bod 111).

116 Ve stejném smyslu čl. 131 odst. 1 první pododstavec prováděcích pravidel stanoví, že „[t]echnické specifikace musí umožnit stejný přístup zájemců a uchazečů a nesmí vytvářet neodůvodněné překážky pro soutěž v zakázkách“.

117 V projednávaném případě žalobkyně tvrdí, že vzhledem k tomu, že v zadávacích podmínkách byla uložena podmínka pracovních zkušeností v minimální délce jednoho roku, neumožňovalo zadávací řízení zajistit rovné zacházení s uchazeči.

118 Je třeba konstatovat, že podmínka pracovní zkušenosti v oblasti zabezpečení v minimální délce jednoho roku, stanovená v bodě 21 zadávacích podmínek pro bezpečnostní pracovníky, se uplatní bez rozdílu na všechny uchazeče.

119 Krom toho byla tato podmínka uvedena jasně, přesně a jednoznačně.

120 Mimoto se požadavek pracovní zkušenosti v minimální délce jednoho roku nezdá být s ohledem na úkoly ostrahy uložené v rámci plnění smlouvy nepřiměřeným. Je třeba podotknout, že pro odpovědného pracovníka a vedoucího pracovní směny vyžadovaly zadávací podmínky pracovní zkušenosti v oblasti zabezpečení v minimální délce pěti let, z toho minimálně dva roky s vedením zabezpečovacích čet, a pro obsluhu bezpečnostního dispečinku pracovní zkušenosti v minimální délce tří let. Ustanovení zadávacích podmínek týkající se pracovní zkušenosti bezpečnostních pracovníků tedy svědčí o záměru zadavatele přizpůsobit požadavky na pracovní zkušenosti konkrétní náplni zastávaných pracovních míst.

121 Žalobkyně mimoto nezpochybňuje skutečnost, že požadavek pracovní zkušenosti v minimální délce jednoho roku je přiměřený konkrétní náplni vykonávaných úkolů.

122 Komise, jak zdůrazňuje, by tím, že by vyžadovala pracovní zkušenosti delší jednoho roku, každopádně přispěla k omezení počtu případných uchazečů, a omezila tím rozvoj účinné hospodářské soutěže, aniž by se to zdálo být odůvodněné potřebami plynoucími z daných úkolů. Taková podmínka by představovala neodůvodněnou překážku pro soutěž ve smyslu článku 131 prováděcích pravidel.

123 Je třeba rovněž uvést, že směrnice 2001/23, provedená do lucemburského práva zákonem ze dne 19. prosince 2003, má vymezený rozsah působnosti. Jelikož nebyly naplněny podmínky pro převod podniku (viz body 89 až 97), Komisi nepřísluše lo

ukládat povinnost přebírání pracovních smluv. Komise totiž nemá pravomoc přinutit společnost k převodu jejích pracovních smluv ani k přijetí osob, které si sama nevybrala.

124 Je tudíž třeba dojít k závěru, že Komisi na základě zásady rovného zacházení s uchazeči nepříslušelo vyžadovat pracovní zkušenost delší jednoho roku ani ukládat povinnost převzetí zaměstnanců Brink's přidělených k plnění zakázky. Tento žalobní důvod je tedy třeba zamítnout.

c) Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady rovného zacházení uplatněné na veřejné zakázky, plynoucího ze skutečnosti, že Group 4 Falck měla v okamžiku předání své nabídky přednostní informace

Argumenty účastnic řízení

125 Žalobkyně má za to, že Group 4 Falck disponovala jí se týkajícími přednostními informacemi, které jí mohly pomoci a zvýhodnit ji při přípravě její nabídky. Z toho plyne porušení zásady rovného zacházení, a konkrétněji rovného zacházení s uchazeči.

126 Tyto důležité informace byly předány společností Securicor Luxembourg – nyní Brink's – její bývalé mateřské společnosti při příležitosti sloučení společností Group 4 Falck A/S a Securicor v odpověď na žádosti o doplňující informace vznesené Komisí na základě oznámení o spojení podniků. Jedná se zejména o obrat podle jednotlivých zákazníků a činností, údaje o smlouvách, seznamy zákazníků, informace o kontaktních osobách, jakož i rozbory cen, nákladů, marží a zisků. I za předpokladu, že by Komise

mohla legitimně v okamžiku zadání zakázky o této skutečnosti nevědět, měla své rozhodnutí o zadání zakázky zrušit, jakmile s ní byla žalobkyní seznámena prostřednictvím dopisu ze dne 5. prosince 2005.

127 Žalobkyně zdůrazňuje, že opatření vedoucí k oddělení informací („*ring fencing*"), stanovené rozhodnutím Komise ze dne 28. května 2004 za účelem zajištění toho, aby Group 4 Falck nemohla získat a využívat obchodní tajemství, know-how, obchodní a jakékoliv jiné důvěrné informace týkající se postupovaných aktiv, bylo zavedeno až od přijetí tohoto rozhodnutí.

128 Komise se domnívá, že k porušení zásady rovného zacházení s uchazeči nedojde na základě pouhé skutečnosti, že jeden z uchazečů má k dispozici určité informace, i kdyby byly přednostní, které ostatní uchazeči k dispozici nemají. Má za to, že není její povinností systematicky ověřovat, zda jsou informace, které mají uchazeči k dispozici, důvěrné povahy.

129 Komise upřesňuje, že v okamžiku přidělení zakázky neměla žádný důvod se domnívat, že úspěšný uchazeč o zakázku má k dispozici takové informace, jelikož na základě rozhodnutí Komise ze dne 28. května 2004 bylo zavedeno opatření vedoucí k oddělení informací. Žalobkyně podle ní neprokázala, že by Group 4 Falck měla k dispozici přednostní informace.

130 Vedlejší účastnice řízení uvádí, že nikdy nezískala od své mateřské společnosti Group 4 Falck A/S nebo od společnosti vzniklé sloučením obou skupin společnosti Group 4 Securicor plc informace o žalobkyni nebo o sporné zakázce, a to ani před sloučením, ani po něm. Uvádí, že informace, které byly podle žalobkyně předány, byly každopádně příliš obecné na to, aby byly v rámci této nabídky nějakým způsobem užitečné, jelikož neobsahovaly základní informace, jakými jsou podrobnosti o nákladech (mzdy, míra nepřítomnosti, náklady na vedení a výcvik) a zisková marže týkající se dotčené zakázky. Tyto informace jsou mimoto s ohledem na změny po začlenění žalobkyně do skupiny Brink's Inc. a značné rozdíly mezi tímto a předchozím zadávacím řízením (nově

definované kategorie bezpečnostních pracovníků a jim přidělených úkolů, nové povinnosti spojené s výcvikem a větší omezení spojená s vybavením) zastaralé a neaktuální.

Závěry Soudu

131 Je třeba určit, zda měla Group 4 Falck důvěrné informace, které ji mohly rozhodujícím způsobem zvýhodnit při přípravě své nabídky. To vyžaduje, aby bylo prokázáno, že jednak žalobkyně v rámci oznámení o spojení předala důležité informace této povahy, a jednak tyto informace byly poté předány Group 4 Falck její mateřskou společností a využity společností Group 4 Falck při přípravě její nabídky.

132 Žalobkyně tvrdí, že své bývalé mateřské společnosti, Securicor, předala důležité informace, kterých využila společnost Group 4 Falck. V příloze k žalobě předložila řadu e-mailů zaslaných společnosti Securicor mezi 5. březnem 2004 a 26. dubnem 2004, které obsahují zejména informace týkající se zakázek na zabezpečení v Lucembursku, obratu dosaženého deseti nejdůležitějšími smlouvami žalobkyně (mezi něž v první řadě patří zabezpečení budov Komise) a složení přímých a nepřímých nákladů na její zabezpečovací činnost. Mezi těmito předanými informacemi byly rovněž údaje o zaměstnancích, jako například zjištěná průměrná míra pracovní neschopnosti nebo množství přesčasových hodin, jakož i velikost marže spojené se zabezpečovací činností žalobkyně.

133 Tyto informace, týkající se veškerých zabezpečovacích činností žalobkyně, a nikoliv sporné zakázky, nemohou určujícím způsobem zvýhodňovat vybraného soutěžitele, jelikož neumožňují přesně stanovit nabídkovou cenu žalobkyně.

134 Žalobkyně krom toho nepředkládá žádný důkaz na podporu svého tvrzení, podle kterého byly tyto informace společnosti Group 4 Falck předány její mateřskou společností a společností Group 4 Falck využity při přípravě její nabídky, čímž by došlo k porušení prohlášení o důvěrnosti, podepsaných podle rozhodnutí Komise ze dne 28. května 2004 zaměstnanci společnosti Group 4 Falck.

135 Je třeba rovněž uvést, že žalobkyně a vedlejší účastnice řízení nebyly jedinými podniky, které předložily nabídku. I za předpokladu, že by vybraný uchazeč měl uvedené informace k dispozici, bylo by pro něho rizikem formulovat svoji nabídku výhradně s ohledem na nabídku žalobkyně, která byla pouze jedním z šesti uchazečů, a vycházet přitom z údajů pocházejících z roku 2004, tedy před převzetím společnosti Securicor Luxembourg – nyní Brink's – skupinou Brink's, která mezitím mohla provést významné změny v řízení podniku.

136 Z výše uvedeného plyne, že žalobkyně neprokázala, že by v rámci oznámení o spojení předala důvěrné informace, které by mohly zvýhodňovat Group 4 Falck při přípravě její nabídky, ani to, že by takové informace předala společnosti Group 4 Falck její mateřská společnost a vybraný uchazeč je využil v rámci zadávacího řízení.

137 Tento žalobní důvod je tedy třeba zamítnout.

d) Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení rozhodnutí Komise ze dne 28. května 2004

Argumenty účastnic řízení

138 Tímto žalobním důvodem žalobkyně tvrdí, že rozhodnutí o zadání zakázky je protiprávní, jelikož nerespektuje rozhodnutí Komise ze dne 28. května 2004.

139 Rozhodnutím Komise ze dne 28. května 2004 bylo povoleno sloučení společností Group 4 Falck A/S a Securicor s výhradou postoupení určitých aktiv, mezi nimi společnosti Securicor Luxembourg, postoupené skupině Brink's. Podle žalobkyně byla účinkem přidělení sporné zakázky, doposud plněné společností Brink's, společnosti Group 4 Falck skutečnost, že bylo Securicor umožněno znovu získat podíly na trzích a aktiva postoupená v rámci sloučení. Toto znovuzískání bylo mimo jiné umožněno na základě důvěrných informací, které skupina Group 4 Securicor získala v rámci oznámení o spojení.

140 Komise zpochybňuje jakékoliv porušení svého rozhodnutí ze dne 28. května 2004, zejména závazků přijatých společnostmi Group 4 Falck A/S a Securicor k tomu, aby jim bylo vydáno rozhodnutí prohlašující spojení za slučitelné se společným trhem.

141 Komise zdůrazňuje, že závazek č. 10 uvedený v rozhodnutí, podle něhož se Group 4 Falck Securicor nesměla aktivně ucházet o zákazníky postoupených společností po dobu šesti měsíců od postoupení, nebyl porušen. K předložení nabídky společnosti Group 4 Falck totiž došlo dne 12. října 2005, tj. po uplynutí lhůty šesti měsíců od postoupení, ke kterému došlo dne 4. března 2005.

142 Podle závazku č. 9, uvedeného v rozhodnutí Komise ze dne 28. května 2004, se musela Group 4 Falck rovněž zdržet získávání nebo využívání důvěrných informací týkajících se žalobkyně. Podle Komise přitom Group 4 Falck tento závazek s ohledem na opatření vedoucí k oddělení informací přijaté při spojení, což dosvědčuje zpráva zmocněnce pověřeného kontrolou dodržování přijatých závazků, nemohla porušit. Komise se domnívá, že žalobkyně nepředkládá žádný důkaz směřující k prokázání toho, že přijaté závazky byly porušeny.

143 Žalobkyně v replice upřesňuje, že opatření vedoucí k oddělení informací bylo přijato až po přijetí rozhodnutí Komise ze dne 28. května 2004 a týká se pouze informací předaných po tomto datu, zatímco důvěrné informace týkající se sporné zakázky byly předány před tímto datem.

144 Žalobkyně rovněž doplňuje, že kdyby byl dodržen harmonogram stanovený ve vyhlášení předběžných informací, nebyla by Group 4 Falck s ohledem na lhůtu šesti měsíců stanovenou v závazku č. 10 oprávněna účastnit se zadávacího řízení.

145 Komise zdůrazňuje, že datum vyhlášení veřejné soutěže uvedené ve vyhlášení předběžných informací je pouze informativním odhadem. Vysvětluje, že příprava zadávacího řízení trvala déle, než se původně předpokládalo, jelikož se týkalo různých orgánů Společenství.

Závěry Soudu

146 Argument žalobkyně, podle kterého přidělení sporné zakázky společnosti Group 4 Falck vedlo k tomu, že skupina vzniklá sloučením znovuzískala podíly na trhu, včetně postoupených aktiv, musí být odmítnut. Cílem postoupení aktiv držených společností Securicor na trhu se zabezpečovacími službami v Lucembursku uloženého rozhodnutím Komise ze dne 28. května 2004 je zabránění tomu, aby sloučení nevedlo

k vytvoření dominantního postavení na tomto trhu. Předmětem tohoto postoupení není zakázat skupině vzniklé sloučením znovu získat své podíly na dotyčném trhu, jestliže toto znovuzískání jejích podílů na trhu vyplývá z hospodářské soutěže, jak je tomu v projednávaném případě. Způsob, jakým žalobkyně vykládá postoupení aktiv uložené rozhodnutím Komise ze dne 28. května 2004, by vedl k narušení hospodářské soutěže, neboť by s konečnou platností zakonzervoval podíl na trhu držený dceřinou společností skupiny vzešlé ze spojení na dotyčném trhu.

147 Co se týče porušení závazku č. 9, týkajícího se zákazu získávání nebo využívání důvěrných informací, je třeba uvést, že žalobkyně nepředkládá žádný skutkový poznatek nebo důkaz na podporu svého tvrzení, podle kterého byl tento závazek porušen.

148 Závazek č. 10 z rozhodnutí Komise ze dne 28. května 2004, který zakazuje společnosti Group 4 Falck se aktivně ucházet o své bývalé zákazníky (mezi nimi i Komisi) po dobu šesti měsíců od postoupení, tj. až do 4. září 2005, rovněž nebyl porušen. Za aktivní ucházení se, pokud jde o zakázku, která je předmětem zadávacího řízení, totiž může být považováno pouze formální předložení nabídky. Nabídka společnosti Group 4 Falck přitom byla předložena dne 12. října 2005, tedy po uplynutí lhůty. Žádost společnosti Group 4 Falck, vznesená dne 25. března 2005 a směřující k tomu, aby byla informována o datu, ke kterému budou k dispozici zadávací podmínky, ani žádost směřující k získání specifikace zadávacího řízení, podaná dne 1. září 2005, nemůže být v tomto kontextu považována ze aktivní ucházení se o zákazníky.

149 Krom toho argument žalobkyně založený na časovém posunu mezi vyhlášením zadávacího řízení a datem uvedeným ve vyhlášení předběžných informací musí být odmítnut. Datum uvedené v tomto vyhlášení předběžných informací je totiž pouhým odhadem a pro zadavatele není závazné.

150 Z výše uvedeného plyne, že tento žalobní důvod musí být zamítnut.

e) K pátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení povinnosti uvést odůvodnění, zásady transparentnosti a práva na přístup k dokumentům orgánů

Argumenty účastnic řízení

151 Podle žalobkyně porušila Komise povinnost uvést odůvodnění stanovenou v článku 253 ES, čl. 12 odst. 1 směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby (Úř. věst. L 209, s. 1; Zvl. vyd. 06/01, s. 322), čl. 100 odst. 2 finančního nařízení a čl. 149 odst. 3 prováděcích pravidel.

152 Domnívá se, že pouhé sdělení známek přidělených společnosti Group 4 Falck a jí samotné u každého kritéria pro zadání zakázky, bez upřesnění použitého způsobu hodnocení a jeho praktického uplatnění, představuje nedostatečné odůvodnění. Žalobkyně připomíná, že Komisi ve svém dopise ze dne 8. prosince 2005 jasně informovala, že odůvodnění, které jí Komise poskytla, považuje za nedostatečné.

153 Žalobkyně se domnívá, že odpověď poskytnutá Komisí v jejím dopise ze dne 14. prosince 2005, která se omezovala na informaci, že Group 4 Falck poskytla dostatek průkazných dokumentů, je u orgánu, který musí dodržovat povinnost transparentnosti, nepřípustná.

154 Žalobkyně mimoto tvrdí, že Komise tím, že jí nepředala dokumenty poskytnuté společností Group 4 Falck k prokázání informací vyžadovaných zadávacími podmínkami, porušila právo na přístup k dokumentům orgánů. Toto odmítnutí navíc není založeno na jakémkoliv legitimním důvodu. Domnívá se, že Komise jí mohla předat anonymizované znění dokumentů.

155 Komise tvrdí, že svá rozhodnutí o zadání zakázky a odmítnutí nabídky odůvodnila s ohledem na judikaturu týkající se rozsahu povinnosti uvést odůvodnění aktů v oblasti veřejných zakázek dostatečně.

156 A doplňuje, že jelikož její odůvodnění bylo dostatečné, nebylo její povinností předat průkazné dokumenty poskytnuté společností Group 4 Falck v rámci předložení její nabídky.

Závěry Soudu

157 Úvodem je třeba uvést, že žalobkyně v odpovědi na písemnou otázku Soudu potvrdila, že se tento žalobní důvod navzdory svému názvu omezuje na uplatnění porušení povinnosti uvést odůvodnění.

158 Podle ustálené judikatury musí být odůvodnění požadované článkem 253 ES přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musejí z něho jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl vykonávat svůj přezkum (rozsudek Soudního dvora ze dne 2. dubna 1998, Komise v. Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Recueil, s. I-1719, bod 63; rozsudky Soudu ze dne 14. července 1995, Koyo Seiko v. Rada, T-166/94, Recueil, s. II-2129, bod 103, a ze dne 8. května 1996, Adia Interim v. Komise, T-19/95, Recueil, s. II-321, bod 32).

159 Na rozdíl od tvrzení žalobkyně nevyplývá v projednávaném případě povinnost Komise odůvodnit odmítnutí její nabídky ze směrnice 92/50. Jak bylo připomenuto v bodech 1 až 3 výše, jsou rozhodujícími ustanoveními použitelnými v projednávaném případě finanční nařízení a prováděcí pravidla, konkrétněji čl. 100 odst. 2 finančního nařízení

a článek 149 prováděcích pravidel, které upravují povinnost uvést odůvodnění příslušející orgánu příslušnému v rámci výběrového řízení na veřejné zakázky.

160 Z těchto ustanovení, jakož i z ustálené judikatury přitom vyplývá, že zadavatel splní svoji povinnost uvést odůvodnění i tehdy, spokojí-li se především s okamžitým informováním odmítnutých uchazečů o důvodech odmítnutí jejich nabídky a poskytne-li dále uchazečům, kteří učinili nabídku, jež je v souladu s požadavky, a kteří o to výslovně požádají, do 15 dnů ode dne, kdy od nich obdržel písemnou žádost, vlastnosti a přednosti přijaté nabídky, jakož i jméno uchazeče, kterému byla zakázka přidělena (rozsudek Soudu ze dne 10. září 2008, Evropaïki Dynamiki v. Komise, T-465/04, Sb. rozh. s. II-154, zveřejněné shrnutí, bod 47 a citovaná judikatura).

161 Tento postup je v souladu s cílem povinnosti uvést odůvodnění uvedeným v článku 253 ES.

162 V důsledku toho je třeba k určení, zda Komise v projednávaném případě dodržela svoji povinnost uvést odůvodnění, přezkoumat rozhodnutí o zadání zakázky a odmítnutí nabídky, jakož i dopisy Komise z 5., 7. a 14. prosince 2005, zaslané žalobkyni v odpověď na její výslovné žádosti z 1., 5. a 8. prosince 2005 o doplňující informace k rozhodnutím o zadání zakázky a odmítnutí nabídky.

163 V rozhodnutí o odmítnutí nabídky Komise v souladu s čl. 100 odst. 2 finančního nařízení uvedla důvody, pro které byla nabídka žalobkyně odmítnuta, tj. že uvedená nabídka nezískala v konečném hodnocení nejvyšší známku. Informovala rovněž žalobkyni o možnosti požádat o další informace o důvodech odmítnutí její nabídky a vzhledem k tomu, že tato nabídka byla přípustná, být informována o vlastnostech a přednostech vybrané nabídky, jakož i o jméně úspěšného uchazeče o zakázku.

164 Pokud jde o dopisy z 5., 7. a 14. prosince 2005, je třeba bez dalšího uvést, že Komise na písemné žádosti žalobkyně z 1., 5. a 8. prosince 2005 odpověděla při dodržení maximální lhůty patnácti kalendářních dní od doručení uvedených žádostí, tak jak je stanovena v čl. 149 odst. 3 prováděcích pravidel.

165 Dopis ze dne 5. prosince 2005 zněl následovně:

„[…]

Zadávací podmínky stanovovaly zadání zakázky ekonomicky nejvýhodnější nabídce, a to podle v nich podrobně stanovené metodiky.

Úspěšným uchazečem o zakázku, které se zadávací řízení týkalo […], je společnost:

[Group 4 Falck]

[…]

Srovnání hodnocení Vaší nabídky a nabídky úspěšného uchazeče o zakázku je podrobně rozebráno v níže uvedené tabulce:

	Group 4 Falck	[Brink's]
Kvalitativní hodnocení	30/30	30/30
Finanční hodnocení	70/70	68,67/70
Konečné hodnocení	100/100	98,67/100
POŘADÍ	1	2

[…]"

166 Dopis ze dne 14. prosince 2005 obsahující větší množství informací poskytnutých v odpověď na upřesnění požadovaná žalobkyní zejména uváděl:

„[…]

V návaznosti na náš předchozí dopis můžete níže nalézt doplňující informace o kvalitativním hodnocení nabídek:

Kvalitativní hodnocení	Group 4 Falck	[Brink's]
Kritérium 26: Přijatá organizační opatření k zajištění služeb, které jsou předmětem smlouvy	10/10	10/10
Kritérium 27: Přijatá organizační opatření – lhůta k přijetí účinných opatření při různých akcích nebo neočekávaných událostech nebo jakýchkoliv změn v zabezpečení	10/10	10/10
Kritérium 28: Základní výcvik záchranářů nebo dobrovolných hasičů	10/10	10/10
CELKEM	30/30	30/30

Co se týče kritérií 26 a 27, popisy poskytnuté jak společností Brink's, tak Group 4 Falck byly vyhodnoceny jako podrobné a velice uspokojivé. Proto v souladu s metodologií podrobně popsanou v zadávacích podmínkách zasluhují nejvyšší možný počet bodů.

Co se týče kritéria 28, Group 4 Falck poskytla dostatek průkazných dokumentů umožňujících odůvodnit 10 bodů poskytnutých za toto kritérium.

Z důvodu důvěrnosti nabídky Vašeho konkurenta nejsme oprávněni Vám poskytnout více informací o jejich obsahu.

[…]“

167 Je třeba konstatovat, že Komise tím, že v těchto dopisech upřesnila název úspěšného uchazeče o zakázku, jakož i vlastnosti a přednosti vybrané nabídky v porovnání s nabídkou žalobkyně, pokud jde o kritéria pro přidělení zakázky určená v zadávacích podmínkách, odůvodnila odmítnutí nabídky žalobkyně právně dostačujícím způsobem.

168 Zaprvé, poskytnuté tabulky umožňují žalobkyni přímo srovnat počet bodů, který jí byl přidělen za každé kritérium, s body, které získal vybraný uchazeč, jelikož Komise se neomezila na to, že by žalobkyni sdělila celkové známky získané oběma dotyčnými nabídkami. Zejména první tabulka umožnila žalobkyni ihned určit přesné důvody, pro které nebyla její nabídka vybrána, a to získání nižší známky než Group 4 Falck, co se týče finančního hodnocení (viz v tomto smyslu rozsudky Soudu ze dne 26. února 2002, Esedra v. Komise, T-169/00, Recueil, s. II-609, body 191 až 193; ze dne 25. února 2003, Strabag Benelux v. Rada, T-183/00, Recueil, s. II-135, bod 57, a ze dne 25. února 2003, Renco v. Rada, T-4/01, Recueil, s. II-171, bod 95).

169 Zadruhé, dopis ze dne 14. prosince 2005 rovněž ukázal, že nabídka žalobkyně nebyla u žádné ze tří vlastností upřesněných zadávacími podmínkami hodnocena lépe než vybraná nabídka. Krom toho obecné a známky doplňující komentáře uvedené v tomto dopise upřesňovaly důvody, které vedly Komisi k tomu, že oběma dotyčným nabídkám udělila nejvyšší možný počet bodů.

170 A konečně, žalobkyně nemůže platně tvrdit, že nebyla Komisí informována o způsobu hodnocení použitém pro každé kritérium, jakož i o jeho praktickém uplatnění.

171 Jelikož jí totiž byly určeny zadávací podmínky zadávacího řízení, Brink's byla přesně informována o způsobu hodnocení použitém Komisí ještě dříve, než posledně uvedená

přidělila spornou zakázku vedlejší účastnici řízení. Dopis Komise ze dne 14. prosince 2005 jí poté poskytl požadovaná upřesnění týkající se jeho uplatnění.

172 Pokud jde o kritéria uvedená v bodech 26 a 27 zadávacích podmínek, tyto podmínky popisovaly použitý způsob hodnocení a zejména připomněly, že velmi uspokojivý popis organizačních opatření přijatých jednak k optimálnímu zajištění služeb na jednotlivých místech a dále k minimalizování lhůt k přijetí účinných opatření při různých akcích nebo neočekávaných událostech nebo jakýchkoliv změn v zabezpečení povede k získání nejvyšší možné známky, tedy 10 bodů, pro každé z obou kritérií. Ve svém dopise ze dne 14. prosince 2005 Komise výslovně popsala, jakým způsobem tuto metodu použila, a oznámila žalobkyni, že popisy poskytnuté společnostmi Brink's a Group 4 Falck ohledně těchto dvou kritérií byly posouzeny jako velmi uspokojivé, a tedy jim byl udělen nejvyšší možný počet bodů, v souladu s metodologií podrobně popsanou v zadávacích podmínkách.

173 Pokud jde o kritérium uvedené v bodě 28 zadávacích podmínek, tyto podmínky upřesňují použitý způsob hodnocení a uvádějí, že nabídka, která se bude vyznačovat nejvyšším podílem zaměstnanců, kteří se účastnili základního výcviku záchranářů nebo dobrovolných hasičů, bude ohodnocena nejvyšším možným počtem bodů, přičemž ostatní nabídky získají nižší známku, v poměru odpovídajícím jejich odchylce od nejvyššího podílu. Přidělení nejvyšší možné známky nabídce žalobkyně a nabídce vybraného uchazeče, o kterém byla žalobkyně informována dopisem ze dne 14. prosince 2005, tudíž znamená, že oba tyto podniky uvedly stejný podíl. V důsledku toho nemusela Komise vedle upřesnění, která již byla žalobkyni poskytnuta v odpověď na její žádost o vysvětlení týkající se průkazných dokumentů poskytnutých vedlejší účastnicí řízení, specificky vysvětlovat na základě povinnosti uvést odůvodnění použití způsobu stanoveného zadávacími podmínkami.

174 Pokud jde o finanční hodnocení nabídek, bod 29 zadávacích podmínek upřesňoval, že nabídka, která uvede nejnižší cenu, získá nejvyšší možný počet bodů, přičemž ostatní

nabídky získají známku nepřímo úměrnou pořadí. Známky udělené nabídce žalobkyně a nabídce úspěšného uchazeče tedy vycházejí z matematického postupu, jehož použití nebylo dále třeba ze strany Komise vysvětlovat.

175 Vzhledem k těmto informacím je třeba dojít k závěru, že Komise svoji povinnost uvést odůvodnění, tak jak je vykládána judikaturou, dodržela.

176 Je třeba rovněž uvést, že Komise nebyla povinna žalobkyni v rámci odůvodnění rozhodnutí o zadání zakázky a odmítnutí nabídky předat dokumenty předložené společností Group 4 Falck. Článek 100 odst. 2 finančního nařízení totiž stanoví pouze to, že zadavatel na základě písemné žádosti sdělí vlastnosti a přednosti přijaté nabídky, jakož i jméno uchazeče, kterému byla zakázka přidělena.

177 Tento žalobní důvod tudíž musí být zamítnut, jelikož Komise neporušila povinnost uvést odůvodnění.

f) K šestému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení tržních pravidel, nerespektování zadávacích podmínek, co se týče hodnocení kvalitativního kritéria souvisejícího se základním výcvikem záchranářů nebo dobrovolných hasičů, a ze zjevně nesprávného posouzení

Argumenty účastnic řízení

178 Žalobkyně tvrdí, že Group 4 Falk neměla v okamžiku předložení své nabídky, a dokonce ani v den podání žaloby, k dispozici bezpečnostní pracovníky nutné k plnění sporné zakázky. Tvrdí, že vedlejší účastnice řízení tedy nemohla předat průkazné dokumenty

vyžadované bodem 28 zadávacích podmínek, a sice kopie osvědčení o výcviku zaměstnanců, a prokázat tak, že 100 % dotčených bezpečnostních pracovníků prošlo výcvikem záchranářů nebo dobrovolných hasičů, jak uvedla ve své nabídce. Podle žalobkyně má přitom uvedení neprokázaného podílu za následek vady v nabídce a v rozhodnutí, kterým byla zakázka přidělena této společnosti. Z tohoto důvodu měla být nabídka společnosti Group 4 Falck odmítnuta.

179 Žalobkyně se domnívá, že podíl uvedený vedlejší účastnicí řízení v její nabídce měl být snížen přinejmenším na hodnotu poměru mezi počtem osvědčení předložených společností Group 4 Falck a počtem osvědčení předložených žalobkyní, tj. přibližně na 45 % namísto 100 %.

180 Žalobkyně trvá na tom, že kritérium uvedené v bodě 28 zadávacích podmínek je kritériem pro zadání zakázky, a nikoliv smluvním závazkem a že uvedený procentní údaj měl být v okamžiku předložení nabídky ověřen a ověřitelný.

181 Žalobkyně ve své replice a ve svém vyjádření ke spisu vedlejšího účastníka rovněž zpochybňuje důkazní hodnotu dopisu SNCH ze dne 11. října 2005. Tento dokument nemůže podle ní prokazovat, že se 100 % bezpečnostních pracovníků společnosti Group 4 Falck dostalo požadovaného výcviku, jelikož představuje pouze certifikát systému řízení kvality vyhovujícího normě ISO 9001:2000 (dále jen „ISO 9001“), založený na sondování, a tedy podléhající nebezpečí výběru příslušného vzorku.

182 Žalobkyně krom toho zpochybňuje důkazní hodnotu tohoto dokumentu, jelikož neobsahuje adresáta a neuvádí přesný účel, pro který byl vypracován. Domnívá se rovněž, že jeho signatář nebyl oprávněn zavazovat SNCH, jelikož není jeho jednatelem ani členem správní rady. Tvrdí, že k tomu, aby byl dopis ze dne 11. října 2005 napsán, vyvíjela společnost Group 4 Falck na auditory SNCH nátlak.

183 Žalobkyně přiložila ke svému vyjádření ke spisu vedlejšího účastníka několik písemností, mezi nimi e-mail auditora SNCH, který podepsal dopis ze dne 11. října 2005, ze dne 18. prosince 2006. Žalobkyně ke svému vyjádření přiložila rovněž pět potvrzení vystavených jejími zaměstnanci, která mají potvrdit, že zástupci SNCH na schůzce, která se konala v prostorách společnosti Brink's dne 6. prosince 2006, tvrdili, že dopis ze dne 11. října 2005 napsali na naléhání společnosti Group 4 Falck. Žalobkyně rovněž Soudu navrhla provést výslech několika svých zaměstnanců, kteří se této schůzky zúčastnili, jakož i dvou zaměstnanců SNCH.

184 Komise má za to, že hodnocení neprobíhá na základě počtu předložených osvědčení, ale pouze s ohledem na uvedený procentní údaj, zejména vzhledem k tomu, že zadavatel nemůže *a priori* určit počet zaměstnanců nutných pro plnění smlouvy.

185 Podle Komise 78 osvědčení předložených společností Group 4 Falck dokazuje, že 100 % zaměstnanců, které tento uchazeč zamýšlel již v daném okamžiku vyčlenit k plnění smlouvy, prošlo k okamžiku hodnocení nabídky požadovaným výcvikem. Potvrzení SNCH zase prokazuje, že 100 % zaměstnanců společnosti Group 4 Falck mělo mít v okamžiku plnění smlouvy za sebou výcvik záchranářů nebo dobrovolných hasičů, jelikož potvrzuje, že výcvik je poskytován každému nově přijatému zaměstnanci.

186 Komise tvrdí, že výklad kritéria týkajícího se výcviku zaměstnanců, který zastává Brink's, by vedl k tomu, že by od uchazečů bylo vyžadováno, aby již disponovali veškerými zaměstnanci nutnými k plnění smlouvy. Z toho by plynulo nerovné zacházení s uchazeči, které by nevyhnutelně předurčovalo spornou smlouvu stávajícímu poskytovateli služeb.

187 Vedlejší účastnice řízení tvrdí, že předložením 78 osvědčení o výcviku předložila takový počet osvědčení, kolik zaměstnanců je uvedeno v bodě 22 zadávacích podmínek. Pokud jde o ostatní zaměstnance, kteří by mohli být na zakázku přiděleni a kteří nejsou

uvedeni v bodě 22 zadávacích podmínek, Group 4 Falck předložila potvrzení SNCH, které globálně prokazuje jejich výcvik v oblasti první pomoci a protipožární ochrany.

188 Podle vedlejší účastnice řízení umožňuje potvrzení SNCH, které předložila, prokázat, že provozním zaměstnancům je poskytován prvotní výcvik v oblasti první pomoci a protipožární ochrany podle normy ISO 9001, jejíž dodržování je doloženo prvním osvědčením, vydaným SNCH na základě několika auditů prováděných ve společnosti Group 4 Falck.

189 Vedlejší účastnice řízení zpochybnila s ohledem na článek 48 jednacího řádu přípustnost nových písemností předložených žalobkyní v jejím vyjádření ke spisu vedlejšího účastníka. Podpůrně na jednání předložila nové písemnosti v odpověď na písemnosti předložené žalobkyní.

Závěry Soudu

– K přípustnosti návrhů nových důkazů předložených žalobkyní a vedlejší účastnicí řízení

190 Podle čl. 48 odst. 1 jednacího řádu mohou účastníci řízení v replice a v duplice navrhnout na podporu své argumentace další důkazy, toto prodlení však musí odůvodnit. Nicméně podle judikatury nejsou protidůkazy a rozšíření původních důkazních návrhů v důsledku protidůkazu protistrany v její žalobní odpovědi dotčeny pravidlem prekluze stanoveným v čl. 48 odst. 1 jednacího řádu. Toto ustanovení se totiž týká označení nových důkazů a musí být vykládáno ve světle čl. 66 odst. 2 uvedeného řádu, který výslovně stanoví, že mohou být předkládány protidůkazy a lze rozšířit původní důkazní návrhy (rozsudky Soudního dvora ze dne 17. prosince 1998,

Baustahlgewebe v. Komise, C-185/95 P, Recueil, s. I-8417, body 71 a 72, a Soudu ze dne 12. září 2007, Komise v. Trends, T-448/04, Sb. rozh. s. II-104, zveřejněné shrnutí, bod 52).

191 V projednávaném případě skutečnost, že žalobkyně předložila e-mail SNCH ze dne 18. prosince 2006, e-mail právního ředitele Brink's z téhož dne, svědecká potvrzení svých zaměstnanců, kteří se zúčastnili schůzky ze dne 6. prosince 2006, jakož i písemnosti K1 až K4, týkající se normy ISO 9001 a SNCH, představuje návrh protidůkazů, které mají odpovědět na písemnosti předložené ve spisu vedlejšího účastníka vedlejší účastnicí řízení za účelem prokázání důkazní hodnoty dokumentu ze dne 11. října 2005, vystaveného SNCH, a sice stanov SNCH a Société nationale de contrôle technique, règlement grand-ducal du 28 décembre 2001 portant détermination d'un système d'accréditation des organismes de certification et d'inspection ainsi que des laboratoires d'essais et portant création de l'Office luxembourgeois d'accréditation et de surveillance, d'un comité d'accréditation et d'un recueil national des auditeurs qualité et techniques (velkovévodského nařízení ze dne 28. prosince 2001, kterým se stanoví systém akreditace certifikačních a kontrolních orgánů, jakož i zkušebních laboratoří a kterým se zřizuje Lucemburský akreditační a kontrolní úřad, akreditační výbor a národní sborník auditorů kvality a technických auditorů) (Mém. A 2002, s. 94) a certifikátu ISO 9001 ze dne 14. února 2005 společnosti Group 4 Falck. Tohoto návrhu se tedy netýká pravidlo prekluze stanovené v čl. 48 odst. 1 jednacího řádu a musí být prohlášen za přípustný.

192 Písemnosti předložené vedlejší účastnicí řízení na jednání spočívají v korespondenci mezi vedlejší účastnicí řízení a SNCH ve věci důkazní hodnoty dopisu ze dne 11. října 2005 a tvrzení žalobkyně, podle kterých byl tento dokument vypracován na základě tlaku vyvíjeného společností Group 4 Falck na auditory SNCH. Rovněž představují návrh protidůkazů, které mají odpovědět na vyjádření a písemnosti předložené žalobkyní v jejím vyjádření ke spisu vedlejšího účastníka. Musejí být tedy prohlášeny za přípustné.

– K věci samé

193 Úvodem je třeba připomenout, že Komise disponuje širokým prostorem pro uvážení, pokud jde o skutečnosti, které mají být zohledněny pro účely přijetí rozhodnutí o zadání zakázky v zadávacím řízení, a že přezkum Soudu se omezuje na ověření toho, že byla dodržena procesní pravidla a pravidla týkající se odůvodnění, jakož i na přezkum věcné

správnosti skutkových zjištění a neexistence zjevně nesprávného posouzení a zneužití pravomoci (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 23. listopadu 1978, Agence européenne d'intérims v. Komise, 56/77, Recueil, s. 2215, bod 20; rozsudky Soudu ze dne 24. února 2000, ADT Projekt v. Komise, T-145/98, Recueil, s. II-387, bod 147, a ze dne 6. července 2005, TQ3 Travel Solutions Belgium v. Komise, T-148/04, Sb. rozh. s. II-2627, bod 47).

194 Účastníci řízení vykládají kritérium uvedené v bodě 28 zadávacích podmínek rozdílným způsobem. Před upřesněním smyslu tohoto kritéria je tedy třeba připomenout obsah bodu 28 a poté posoudit důkazní hodnotu dopisu SNCH ze dne 11. října 2005.

195 Bod 28 zadávacích podmínek zněl následovně:

„Základní výcvik záchranářů nebo dobrovolných hasičů

Zvláštní podmínky poskytování služeb stanovují, že přinejmenším 10 % bezpečnostních pracovníků musí mít základní výcvik záchranářů nebo dobrovolných hasičů.

– Uveďte zde prosím procentní údaj o zaměstnancích s tímto výcvikem: … %

– Předejte prosím průkazné dokumenty umožňující zadavateli ověřit uváděný procentní údaj (kopie osvědčení).

Nabídka, která uvede nejvyšší procentní údaj, získá nejvyšší možný počet bodů. Ostatní nabídky získají známku nepřímo úměrnou pořadí."

196 Žalobkyně a vedlejší účastnice řízení tvrdily, že 100 % jejich bezpečnostních pracovníků absolvovalo takový výcvik a že obě získaly 10 bodů. Žalobkyně na podporu tohoto údaje předložila 173 osvědčení o výcviku, zatímco vedlejší účastnice řízení předložila 78 výcvikových archů odpovídajících zaměstnancům, které zamýšlela již v daném okamžiku vyčlenit k plnění sporné smlouvy a jejichž životopis byl předán podle bodu 22 zadávacích podmínek, jakož i dopis SNCH ze dne 11. října 2005 potvrzující, že je v rámci certifikace ISO 9001 společnosti Group 4 Falck všem zaměstnancům poskytován prvotní výcvik v oblasti první pomoci a protipožární ochrany, že mohou být poskytnuty plány výcviku a udržování znalostí a že audity provedené v roce 2004 a 2005 ukazují, že zavedené postupy jsou skutečně uplatňovány.

197 Podle žalobkyně mohli hodnotu 100 % uvést pouze uchazeči, kteří tak jako ona sama prokázali, že mají v okamžiku předložení nabídky k dispozici všechny bezpečnostní pracovníky nutné pro plnění smlouvy a že je všem těmto zaměstnancům poskytován výcvik záchranářů nebo dobrovolných hasičů.

198 Tento výklad nelze připustit. Vedl by totiž, jak zdůrazňuje Komise, k porušení zásady rovného zacházení s uchazeči, jelikož by zvýhodňoval současného poskytovatele služeb, který má jako jediný k dispozici všechny nezbytné zaměstnance. Přitom z judikatury vyplývá, že vyžadovat, aby uchazeč měl v okamžiku podání své nabídky k dispozici požadovaný počet zaměstnanců, by zvýhodnilo uchazeče, kteří jsou momentálně smluvní stranou (rozsudek TQ3 Travel Solutions Belgium v. Komise, bod 193 výše, bod 90). Navíc zadavatel není schopen předem určit počet zaměstnanců nutných pro plnění smlouvy, který se může u jednotlivých uchazečů lišit v závislosti na jím zvoleném způsobu organizace práce.

199 Procentnímu údaji uvedenému v bodě 28 zadávacích podmínek je tedy třeba rozumět jako týkajícímu se bezpečnostních pracovníků, kteří budou vyčleněni k plnění smlouvy. Jelikož musí být tento procentní údaj prokázán ve fázi předložení nabídky, je legitimní přijmout dokumenty, které prokazují jednak skutečnost, že uváděný procentní údaj odpovídá množství zaměstnanců, kteří mezi všemi zaměstnanci, které již musel uchazeč na základě bodu 22 zadávacích podmínek uvést, disponují požadovaným výcvikem, a dále, že byla zavedena politika výcviku zajišťující, že se každému nově přijatému zaměstnanci dostane požadovaného výcviku.

200 Pokud jde o důkazní hodnotu dopisu SNCH ze dne 11. října 2005, je třeba uvést, že žalobkyně přiložila ke svému vyjádření ke spisu vedlejšího účastníka e-mail auditora SNCH, který podepsal dopis ze dne 11. října 2005, ze dne 18. prosince 2006. Signatář tohoto dopisu v něm upřesňuje, že dopis ze dne 11. října 2005 nemůže být považován za osvědčení ani za potvrzení a že může prokázat jen to, že 100 % dotčených zaměstnanců získalo výcvik záchranářů nebo dobrovolných hasičů. Dosah dopisu ze dne 11. října 2005 se tak v důsledku toho podle tohoto signatáře omezuje na připomenutí skutečnosti, že došlo k ověření existence politiky výcviku a jejího skutečného provádění a k jejich certifikování v souladu s normou ISO 9001.

201 Je třeba konstatovat, že dopis SNCH ze dne 11. října 2005 nebyl Komisí při hodnocení nabídky vybraného uchazeče vykládán tak, že by znamenal, že 100 % zaměstnanců společnosti Group 4 Falck absolvovalo ke dni předložení nabídky požadovaný výcvik. Sloužil pouze k prokázání toho, že politika výcviku existuje a je skutečně prováděna. Spolu se 78 osvědčeními o výcviku potvrzujícími, že všichni zaměstnanci, které společnost Group 4 Falck zamýšlela již v daném okamžiku vyčlenit k plnění sporné zakázky, absolvovali takový výcvik, mohl být tento poznatek právem považován za prokazující, že při plnění smlouvy bude mít tento výcvik 100 % bezpečnostních pracovníků společnosti Group 4 Falck.

202 Co se týče neuvedení adresáta a předmětu dopisu ze dne 11. října 2005, je třeba uvést, že zadávací podmínky vyžadovaly, aby uchazeči uvedený procentní údaj byl podložen

průkaznými dokumenty, přičemž uváděly kopie osvědčení, aniž by nicméně ukládaly jakékoliv formální náležitosti. Tyto argumenty tedy musejí být odmítnuty.

203 Co se týče postavení signatáře, je třeba konstatovat, že se Komise nedopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že měla za to, že auditor SNCH je oprávněn k vydávání tohoto druhu osvědčení. Zmocněnec SNCH ostatně v dopise ze dne 27. února 2007, předloženém vedlejší účastnicí řízení na jednání, potvrdil, že dotyčný auditor je oprávněn k podepisování tohoto druhu dokumentů na základě podpisových práv poskytnutých znalcům SNCH.

204 Argument žalobkyně týkající se tlaků vyvíjených společností Group 4 Falck musí být rovněž odmítnut, jelikož sepsání dopisu potvrzujícího, že certifikace ISO 9001, jejímž držitelem Group 4 Falck je, zahrnuje existenci politiky výcviku, tak jak tato norma stanovuje, je součástí běžných služeb, které certifikační orgán nabízí všem společnostem, které jím byly certifikovány, na pouhou žádost, jak bylo potvrzeno zmocněncem SNCH ve výše uvedeném dopise ze dne 27. února 2007.

205 V tomto ohledu se jeví, že Soud mohl tento důvod užitečně posoudit na základě argumentů rozvinutých jak během písemné, tak ústní části řízení a s ohledem na předložené dokumenty. Za těchto podmínek je třeba žalobkyní předložený návrh na vyslechnutí svědků zamítnout.

206 Z výše uvedeného plyne, že tento žalobní důvod musí být zamítnut.

g) K sedmému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady transparentnosti a práva na přístup k dokumentům orgánů

207 Tento žalobní důvod lze rozdělit na dvě části, vycházející jednak z porušení práva na přístup k dokumentům orgánů, a jednak z existence střetu zájmů, pokud jde o jednoho z členů hodnotícího výboru.

K první části, vycházející z porušení práva na přístup k dokumentům orgánů

– Argumenty účastnic řízení

208 Žalobkyně má za to, že Komise tím, že jí odmítla sdělit přesné složení hodnotícího výboru, zbavila právo občanů na přístup k aktům orgánů své podstaty. Dodává, že toto odmítnutí nelze odůvodnit ochranou soukromí a osobnosti jednotlivců.

209 Komise se dovolává článku 4 nařízení č. 1049/2001 a má za to, že požadované informace nemohou být zveřejněny. Tvrdí, že předání informace o složení hodnotícího výboru by bylo zásahem do ochrany soukromí a osobnosti jednotlivců.

– Závěry Soudu

210 Jak bylo uvedeno v bodech 72 až 75, musí být dopis Komise ze dne 14. prosince 2005, kterého se tento žalobní důvod týká, považován navzdory tomu, že představuje odpověď na původní žádost, za akt, který může být předmětem žaloby na neplatnost vzhledem k formální vadě vyplývající z neuvedení informace o právu předložit potvrzující žádost.

211 Je tedy třeba určit, zda mohla Komise svoji odpověď založit na výjimce uvedené v čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1049/2001, týkající se ochrany soukromí a osobnosti jednotlivců.

212 V souladu s ustálenou judikaturou musí být výjimky ze zásady práva na přístup k dokumentům orgánů vykládány restriktivně (rozsudek Soudního dvora ze dne 11. ledna 2000, Nizozemsko a van der Wal v. Komise, C-174/98 P a C-189/98 P, Recueil, s. I-1, bod 27; rozsudky Soudu ze dne 7. února 2002, Kuijer v. Rada, T-211/00, Recueil, s. II-485, bod 55, a Franchet a Byk v. Komise, bod 70 výše, bod 84).

213 Podle ustálené judikatury musí být přezkum vyžadovaný k vyřízení žádosti o přístup k dokumentům konkrétní. Jednak totiž pouhá okolnost, že se dokument dotýká zájmu chráněného určitou výjimkou, nemůže stačit k odůvodnění uplatnění této výjimky (rozsudek Soudu ze dne 13. dubna 2005, Verein für Konsumenteninformation v. Komise, T-2/03, Sb. rozh. s. II-1121, bod 69; viz rovněž, v tomto smyslu, rozsudek Soudu ze dne 26. dubna 2005, Sison v. Rada, T-110/03, T-150/03 a T-405/03, Sb. rozh. s. II-1429, bod 75). Takové uplatnění může být v zásadě odůvodněné pouze za předpokladu, že orgán dříve posoudil, zda by přístup k dokumentu konkrétně a skutečně porušil chráněný zájem. Kromě toho nebezpečí porušení chráněného zájmu musí být přiměřeně předvídatelné, a nikoli čistě hypotetické (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 1. července 2008, Švédsko a Turco v. Rada, C-39/05 P a C-52/05 P, Sb. rozh. s. I-4723, bod 43).

214 K určení toho, zda se použije výjimka stanovená v čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1049/2001, je tedy třeba posoudit, zda může přístup žalobkyně ke složení (jména, platové třídy, roky služby a zaměstnání členů) hodnotícího výboru konkrétně a skutečně zasahovat do ochrany soukromí a osobnosti členů uvedeného výboru.

215 Je třeba konstatovat, že členové hodnotícího výboru byli jmenováni jako zástupci zúčastněných služeb, a nikoliv jako soukromé osoby. Za těchto okolností neohrožuje zveřejnění složení hodnotícího výboru soukromý život dotčených osob.

216 Zveřejnění tohoto složení každopádně nemůže konkrétně a skutečně zasahovat do ochrany soukromí a osobnosti dotyčných osob. Pouhá příslušnost k uvedenému výboru, z titulu subjektu, který dotčené osoby zastupovaly, nepředstavuje takový zásah a ochrana soukromí a osobnosti dotčených osob není ohrožena.

217 Není tedy prokázáno, že by sdělení složení hodnotícího výboru bývalo mohlo zasahovat do soukromí a osobnosti dotčených osob ve smyslu článku 4 nařízení č. 1049/2001.

218 Je tedy třeba zrušit rozhodnutí Komise ze dne 14. prosince 2005, kterým odmítá sdělit žalobkyni složení hodnotícího výboru.

K druhé části, vycházející z existence střetu zájmů týkajícího se jednoho z členů hodnotícího výboru

– Argumenty účastnic řízení

219 Žalobkyně tvrdí, že jednoho z členů hodnotícího výboru pojí příbuzenské pouto s jedním ze zaměstnanců společnosti Group 4 Falck, a že tedy existuje střet zájmů, pokud jde o tohoto člena hodnotícího výboru.

220 Komise upřesňuje, že složení hodnotícího výboru odpovídalo požadavkům článku 146 prováděcích pravidel a že jeho členové podepsali prohlášení o neexistenci střetu zájmů a v odpověď na otázku, kterou jim položila na základě tvrzení žalobkyně, potvrdili, že nemají žádné příbuzenské pouto s osobou vykonávající výdělečnou činnost v rámci společnosti Group 4 Falck.

221 Dodává, že žalobkyně nepředložila žádný důkaz o tom, že by nestranný výkon funkcí jednoho z členů hodnotícího výboru byl ohrožen hospodářskými zájmy nebo jakýmkoliv jiným zájmem sdíleným s úspěšným uchazečem.

– Závěry Soudu

222 Žalobkyně tvrdí, že „odmítavý postoj Komise pouze zesiluje [její] pochybnosti […] ohledně rovného zacházení s její nabídkou a jejího posouzení v souladu s kritérii zadávacích podmínek podle jejich požadavků" a že „[t]yto pochybnosti byly naposledy podpořeny náhodným seznámením se se znepokojující informací, jelikož se zdá, že

jeden z členů těchto výborů má příbuzenské pouto s osobou vykonávající výdělečnou činnost v rámci úspěšného uchazeče o zakázku“.

223 Žalobkyně, která vychází z pouhých skutkových tvrzení předložených ryze spekulativně, neposkytuje ani neúplný důkaz, který by mohl zpochybnit nestrannost členů hodnotícího výboru. Tento bod žalobního návrhu je tedy třeba zamítnout.

224 Pokud jde o návrhy na organizační procesní opatření týkající se sdělení složení hodnotícího výboru, je třeba uvést, že i za předpokladu, že by bylo o požadovaném opatření rozhodnuto, toto složení by podle ustanovení čl. 67 odst. 3 třetího pododstavce jednacího řádu, podle kterého „[p]okud byl Soudu předložen dokument, k němuž orgán Společenství odepřel přístup, v rámci řízení, které se týká legality tohoto odepření, není uvedený dokument předán ostatním účastníkům řízení“, mohlo být sděleno pouze Soudu, a nikoliv žalobkyni. Požadované opatření tedy nemůže umožnit žalobkyni prokázat, že její tvrzení o existenci střetu zájmů týkajícího se jednoho z členů hodnotícího výboru je opodstatněné. Nemůže osvětlit situaci ani Soudu, který by s ohledem na nepřesnost daného tvrzení nemohl na základě seznamu členů hodnotícího výboru ověřit existenci tvrzeného střetu zájmů.

225 Za těchto podmínek je třeba konstatovat, že žalobkyně neprokázala, jak by požadované opatření přispělo k přípravě věci pro rozhodování, průběhu řízení nebo řešení sporu, jak vyžaduje čl. 64 odst. 1 jednacího řádu. Žádost žalobkyně o organizační procesní opatření tedy musí být zamítnuta.

226 Ze všeho, co bylo uvedeno výše, plyne, že dopis Komise ze dne 14. prosince 2005 musí být zrušen v části, ve které jím bylo odmítnuto sdělit složení hodnotícího výboru

zadávacího řízení, a že návrhová žádání směřující ke zrušení rozhodnutí o zadání zakázky musejí být zamítnuta.

227 Co se týče návrhu na zrušení rozhodnutí o odmítnutí nabídky, je nezbytné jej zamítnout v důsledku zamítnutí návrhu na zrušení rozhodnutí o přidělení zakázky, se kterým je úzce spjat (viz v tomto smyslu rozsudky Soudu ze dne 18. dubna 2007, Deloitte Business Advisory v. Komise, T-195/05, Sb. rozh. s. II-871, bod 113, a ze dne 12. listopadu 2008, Evropaïki Dynamiki v. Komise, T-406/06, Sb. rozh. s. II-247, bod 120).

228 Z toho vyplývá, že žaloba na neplatnost musí být zamítnuta, s výjimkou návrhu na zrušení dopisu Komise ze dne 14. prosince 2005 v rozsahu, ve kterém jím bylo odmítnuto sdělit složení hodnotícího výboru zadávacího řízení.

D – *K žalobě na náhradu škody*

1. *K přípustnosti*

a) Argumenty účastnic řízení

229 Komise se domnívá, že žaloba žalobkyně na náhradu škody je nepřípustná, jelikož žaloba na neplatnost je neopodstatněná. Podle ní návrh na náhradu škody založený na protiprávnosti přidělení veřejné zakázky nutně předpokládá určení protiprávnosti rozhodnutí o zadání zakázky.

230 Žalobkyně tvrdí, že žaloba na náhradu škody je přípustná nezávisle na opodstatněnosti žaloby na neplatnost. Má totiž za to, že takové žalobní důvody, jako jsou posunutí harmonogramu nebo odmítnutí přístupu k určitým dokumentům, umožňují samostatně založit odpovědnost Komise.

b) Závěry Soudu

231 Podle ustálené judikatury je žaloba na náhradu škody založená na čl. 288 druhém pododstavci ES autonomním procesním prostředkem, který má v rámci systému procesních prostředků zvláštní funkci a podléhá podmínkám výkonu stanoveným s ohledem na jeho zvláštní účel (rozsudky Soudního dvora ze dne 2. prosince 1971, Zuckerfabrik Schöppenstedt v. Rada, 5/71, Recueil, s. 975, bod 3; ze dne 26. února 1986, Krohn v. Komise, 175/84, Recueil, s. 753, bod 26, a ze dne 17. května 1990, Sonito a další v. Komise, C-87/89, Recueil, s. I-1981, bod 14). Tato žaloba se od žaloby na neplatnost odlišuje v tom, že nesměřuje ke zrušení určitého opatření, ale k nápravě škody způsobené orgánem (výše uvedené rozsudky Zuckerfabrik Schöppenstedt v. Rada, bod 3; Krohn v. Komise, bod 32, a Sonito a další v. Komise, bod 14). Zásada autonomie žaloby na náhradu škody má tak své odůvodnění ve skutečnosti, že taková žaloba se svým účelem odlišuje od žaloby na neplatnost (rozsudky Soudu ze dne 24. října 2000, Fresh Marine v. Komise, T-178/98, Recueil, s. II-3331, bod 45, a ze dne 21. června 2006, Danzer v. Rada, T-47/02, Sb. rozh. s. II-1779, bod 27).

232 Žalobu může podat jakákoliv fyzická nebo právnická osoba, která se domnívá, že jí Společenství způsobilo škodu. Žaloba se promlčuje uplynutím pěti let od vzniku škody.

233 S ohledem na výše uvedené nevyvolává zamítnutí návrhu na zrušení rozhodnutí o zadání zakázky a odmítnutí nabídky samo o sobě nepřípustnost žaloby na náhradu škody (viz v tomto smyslu a obdobně usnesení Soudního dvora ze dne 21. června 1993, Van Parijs a další v. Rada a Komise, C-257/93, Recueil, s. I-3335, bod 14; rozsudek

Soudu ze dne 15. prosince 1994, Unifruit Hellas v. Komise, T-489/93, Recueil, s. II-1201, bod 31). Žalobu na náhradu škody je tedy třeba prohlásit za přípustnou.

2. *K věci samé*

a) Argumenty účastnic řízení

234 Podle žalobkyně vyplývá protiprávní jednání Komise, které může zakládat její mimosmluvní odpovědnost, z nezbytného zrušení rozhodnutí Komise, kterých se týká žaloba na neplatnost. Tvrdí, že Komise se tím, že překročila meze své posuzovací pravomoci, dopustila závažného a zjevného pochybení a nedodržení určitých pravidel práva Společenství, jakož i pravidel, která si sama určila při přípravě svých zadávacích podmínek.

235 Žalobkyně tvrdí, že utrpěná škoda spočívá ve značné obchodní újmě spojené se ztrátou významné zakázky, aniž by byly dotčeny další škody, jako například případná nutnost přistoupit k rozsáhlému a nákladnému hromadnému propuštění jejích zaměstnanců. Vztah příčinné souvislosti je podle ní zjevný.

236 V žalobě žalobkyně požadovala náhradu své újmy v předběžné výši milionu eur. V replice tuto částku zvýšila na 3 191 702,58 eur. Tato částka se skládá z čisté marže předmětné činnosti po dobu pěti let, tj. 3 084 702,58 eur, a z části nákladů na výcvik 106 bezpečnostních pracovníků, které si ponechala, určených k zajištění jejich převedení na jinou práci, tj. 107 000 eur, u nichž si žalobkyně vyhrazuje právo upravit jejich výši v závislosti na skutečných nákladech. Upřesňuje, že jako svoji újmu neuplatňuje ztrátu příležitosti získat zakázku, ale vykázání určité škody. Tvrdí, že by bez protiprávního jednání Komise musela zakázku získat. Vztah příčinné souvislosti je tedy prokázán.

237 Pokud jde o protiprávní jednání, Komise tvrdí, že z neopodstatněné povahy žaloby na neplatnost vyplývá, že žádné pravidlo práva Společenství neporušila. Navíc, i za předpokladu, že by se Komise protiprávního jednání dopustila, žalobkyně neprokázala existenci dostatečně závažného porušení uplatňovaných ustanovení.

238 Pokud jde o újmu, Komise připomíná, že důkazní břemeno leží na žalobkyni. Zdůrazňuje, že Soudní dvůr odmítá přiznávat náhradu škody související se ztrátou příležitosti. Navíc podle samotného znění žaloby chybí určitost újmy související s nutností propuštění zaměstnanců žalobkyně.

239 Komise tvrdí, že žalobkyně neprokázala existenci vztahu příčinné souvislosti a spokojila se s tvrzením, že tato spojitost je „zjevná“. Tvrdí, že žaloba na neplatnost a žaloba na mimosmluvní odpovědnost jsou dvě odlišné žaloby a že žalobkyně neupřesnila, na jakém základě by chtěla založit odpovědnost Komise, která pro ni zřejmě splývá s jejím návrhem na zrušení.

b) Závěry Soudu

240 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je vznik mimosmluvní odpovědnosti Společenství ve smyslu čl. 288 druhého pododstavce ES za protiprávní jednání jeho orgánů vázán na současné splnění podmínek týkajících se protiprávnosti jednání vytýkaného orgánům, skutečné škody a příčinné souvislosti mezi tvrzeným jednáním a uplatňovanou újmou (viz rozsudek Soudu ze dne 14. prosince 2005, FIAMM a FIAMM Technologies v. Rada a Komise, T-69/00, Sb. rozh. s. II-5393, bod 85 a citovaná judikatura).

241 Jelikož jsou tyto tři podmínky vzniku odpovědnosti kumulativní, neexistence jedné z nich stačí k tomu, aby byla žaloba na náhradu škody zamítnuta, aniž by tudíž bylo nezbytné posuzovat ostatní podmínky (viz rozsudek Soudu ze dne 13. září 2006, CAS Succhi di Frutta v. Komise, T-226/01, Sb. rozh. s. II-2763, bod 27 a citovaná judikatura).

242 Pokud jde o protiprávní jednání, judikatura vyžaduje, aby bylo prokázáno dostatečně závažné porušení právní normy přiznávající práva jednotlivcům (rozsudek Soudního dvora ze dne 4. července 2000, Bergaderm a Goupil v. Komise, C-352/98 P, Recueil, s. I-5291, bod 42). Rozhodujícím kritériem pro posouzení toho, zda porušení práva Společenství je dostatečně závažné, je kritérium zjevného a závažného nedodržení mezí posuzovací pravomoci orgánem Společenství. Pokud tento orgán disponuje pouze značně omezeným, nebo dokonce nedisponuje žádným prostorem pro uvážení, prosté porušení práva Společenství může postačovat k prokázání existence dostatečně závažného porušení (rozsudek Soudního dvora ze dne 10. prosince 2002, Komise v. Camar a Tico, C-312/00 P, Recueil, s. I-11355, bod 54; rozsudek Soudu ze dne 12. července 2001, Comafrica a Dole Fresh Fruit Europe v. Komise, T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 a T-225/99, Recueil, s. II-1975, bod 134).

243 V projednávaném případě byly všechny argumenty, které žalobkyně uplatnila za účelem prokázání protiprávnosti rozhodnutí o zadání zakázky a odmítnutí nabídky, posouzeny a odmítnuty (viz body 84 až 228). Odpovědnost Společenství tedy nemůže být založena na údajné protiprávnosti těchto rozhodnutí.

244 Pokud jde o protiprávnost rozhodnutí Komise ze dne 14. prosince 2005 o odmítnutí sdělení složení hodnotícího výboru, je třeba konstatovat, že žalobkyně neprokázala existenci vztahu přímé příčinné souvislosti mezi napadeným odmítnutím sdělení a uplatňovanou újmou vyplývající ze ztráty sporné zakázky.

245 Z toho plyne, že návrh na náhradu škody musí být zamítnut.

K nákladům řízení

246 Podle čl. 87 odst. 3 jednacího řádu může Soud rozdělit náklady řízení mezi účastníky nebo rozhodnout, že každý z účastníků řízení ponese své náklady, pokud jsou účastníci řízení současně neúspěšní v jednom nebo více bodech.

247 Za okolností projednávané věci, s ohledem na skutečnost, že žalobkyně byla neúspěšná ve většině svých návrhů, bude projednávaný případ spravedlivě posouzen, pokud žalobkyně ponese vlastní náklady řízení a uloží se jí rovněž náhrada poloviny nákladů řízení vzniklých Komisi a společnosti Group 4 Falck, včetně nákladů souvisejících s řízením o předběžném opatření.

Z těchto důvodů

SOUD (šestý senát)

rozhodl takto:

1) **Rozhodnutí Komise ze dne 14. prosince 2005, kterým se zamítá žádost o sdělení složení hodnotícího výboru zadávacího řízení 16/2005/OIL, se zrušuje.**

2) **Ve zbývající části se žaloba na neplatnost zamítá.**

3) **Žaloba na náhradu škody se zamítá.**

4) **Brink's Security Luxembourg SA ponese vlastní náklady řízení a nahradí polovinu nákladů řízení vzniklých Komisi Evropských společenství a společnosti G4S Security Services SA, včetně nákladů řízení o předběžném opatření.**

5) **Komise ponese polovinu vlastních nákladů řízení.**

6) **G4S Security Services ponese polovinu vlastních nákladů řízení.**

Meij Vadapalas Truchot

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 9. září 2009.

Podpisy.

Obsah

Právní rámec . . . . . II - 3239

A – Právní úprava použitelná na veřejné zakázky Evropských společenství . . . . . II - 3239

B – Právní úprava týkající se práva na přístup k dokumentům orgánů . . . . . II - 3241

C – Právní úprava použitelná na zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků II - 3245

Skutečnosti předcházející sporu . . . . . II - 3247

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení . . . . . II - 3249

Právní otázky . . . . . II - 3253

A – K organizačním procesním opatřením . . . . . II - 3253

B – K přípustnosti žalobního důvodu vycházejícího z odložení vyhlášení veřejné soutěže oproti datu oznámenému ve vyhlášení předběžných informací . . . . . II - 3255

1. Argumenty účastnic řízení . . . . . II - 3255

2. Závěry Soudu . . . . . II - 3256

C – K žalobě na neplatnost . . . . . II - 3257

1. K přípustnosti . . . . . II - 3257

a) K existenci konkludentního zamítavého rozhodnutí Komise . . . . . II - 3257

b) K existenci aktů s právně závaznými účinky . . . . . II - 3258

2. K věci samé . . . . . II - 3263

a) Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení ustanovení zákona ze dne 19. prosince 2003 provádějícího směrnici 2001/23 . . . . . II - 3264

K první části, vycházející z vad v nabídce společnosti Group 4 Falck . . . . II - 3265

– Argumenty účastnic řízení . . . . . II - 3265

– Závěry Soudu . . . . . II - 3266

Ke druhé části žalobního důvodu, vycházející z protiprávnosti zadávacích podmínek Komise . . . . . II - 3269

– Argumenty účastnic řízení . . . . . II - 3269

– Závěry Soudu . . . . . II - 3269

b) K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady rovného zacházení uplatněné na veřejné zakázky . . . . . II - 3270

Argumenty účastnic řízení . . . . . II - 3270

Závěry Soudu . . . . . II - 3271

c) Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady rovného zacházení uplatněné na veřejné zakázky, plynoucího ze skutečnosti, že Group 4 Falck měla v okamžiku předání své nabídky přednostní informace . . . . . II - 3274

Argumenty účastnic řízení . . . . . II - 3274

Závěry Soudu . . . . . II - 3276

d) Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení rozhodnutí Komise ze dne 28. května 2004 . . . . . II - 3278

Argumenty účastnic řízení . . . . . II - 3278

Závěry Soudu . . . . . II - 3279

e) K pátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení povinnosti uvést odůvodnění, zásady transparentnosti a práva na přístup k dokumentům orgánů . . . . . II - 3281

Argumenty účastnic řízení . . . . . II - 3281

Závěry Soudu . . . . . II - 3282

f) K šestému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení tržních pravidel, nerespektování zadávacích podmínek, co se týče hodnocení kvalitativního kritéria souvisejícího se základním výcvikem záchranářů nebo dobrovolných hasičů, a ze zjevně nesprávného posouzení . . . . . II - 3289

Argumenty účastnic řízení . . . . . II - 3289

Závěry Soudu . . . . . II - 3292

– K přípustnosti návrhů nových důkazů předložených žalobkyní a vedlejší účastnicí řízení . . . . . II - 3292

– K věci samé . . . . . II - 3293

g) K sedmému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady transparentnosti a práva na přístup k dokumentům orgánů . . . . . II - 3298

K první části, vycházející z porušení práva na přístup k dokumentům orgánů II - 3298

– Argumenty účastnic řízení . . . . . II - 3298

– Závěry Soudu . . . . . II - 3299

K druhé části, vycházející z existence střetu zájmů týkajícího se jednoho z členů hodnotícího výboru . . . . . II - 3301

– Argumenty účastnic řízení . . . . . II - 3301

– Závěry Soudu . . . . . II - 3301

D – K žalobě na náhradu škody . . . . . II - 3303

1. K přípustnosti . . . . . II - 3303

a) Argumenty účastnic řízení . . . . . II - 3303

b) Závěry Soudu . . . . . II - 3304

2. K věci samé . . . . . II - 3305

a) Argumenty účastnic řízení . . . . . II - 3305

b) Závěry Soudu . . . . . II - 3306

K nákladům řízení . . . . . II - 3308